

Giới thiệu Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn

Thể loại: Đồng nhân, ngôn tình, hiện đại

Nguồn Convert: Tàng Thư Viện

Editor: Vân Hy

Độ dài: 23 chương

Lời của tác giả: Vào năm trước viết Sam Sam, vì lúc đó không có kết cục hoàn chỉnh nên đã luôn tưởng tượng ra cuộc sống của hai người họ về sau sẽ như thế nào? Nhìn lại...

Lời editor: Đây không phải ngoại truyện do Cổ Mạn viết nhé, chỉ là ngoại truyện do fan tự tưởng tượng ra thôi. Vì thấy dễ thương quá nên mình quyết định edit. Trình độ edit không cao mong ném đá nhẹ tay.

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Cái gì? Boss muốn có một đứa con hả?

Editor: Vân Hy

Dạo gần đây Sam Sam say mê trò chơi online, chính là sản phẩm game nổi tiếng của tập đoàn Boss đại nhân tên Mộng du giang hồ 2. Mỗi lần Phong Đăng tan ca về nhà là thấy tiếng oán giận của cô vợ nhỏ vọng ra từ phòng đọc sách.

Hôm nay vẫn y như thế.

“Ôi! Hey! A, á!! Hahahahaha!!! Chết rồi!!”

Phong Đăng vượt vượt đôi mắt nhắm mỗi bước vào phòng sách, Sam Sam chơi cực kỳ tập trung, nên không phát hiện Boss đại nhân nhà mình đứng sau lưng mình.

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Sam Sam, đến tọa độ (182, 330), em và chồng chị đều ở đây.”

Chồng trong trò chơi, Nhất Châu Chu*, kết hôn vì nhiệm vụ,

(* Nhất = một, Châu = châu lục/đảo, Chu = thuyền)

[Boss đại nhân rất vĩ đại]: Ồ, được.

Đang muốn nhấp chuột vào tọa độ, Sam Sam chợt cảm thấy có một luồng không khí lạnh nổi lên từ phía sau, “Chồng hả?” Giọng nói khi uể oải của Phong Đăng vang lên càng thêm từ tính.

Sam Sam liếc mạng lác đầu, lấp bắp giải thích.

Lúc này, trong YY* truyền đến tiếng nói của Nhất Châu Chu.

(*YY: Một phần mềm Chat voice)

“Sam Sam, tại sao còn chưa tới?”

Phong Đăng hí hí mắt, nhìn bộ dáng nàng đầu nhỏ tước móng tay của Sam Sam, không khỏi bật cười, tiếng cười này, tiếng cười này bị Nhất Châu Chu bên đầu phone kia nghe được toàn bộ.

“Sam Sam, Sam Sam, sao vậy, sao lại có tiếng nói của đàn ông?” Giọng nói lo lắng của Nhất Châu Chu truyền tới từ trong tay nghe, làm Phong Đăng cảm thấy cực kỳ không thoải mái.

“Tôi là người đàn ông của Sam Sam.”

“Đình,” Là tiếng logout (đăng xuất) của Nhất Châu Chu.

“Nói rõ.”

Trong một lần làm nhiệm vụ Sam Sam quen biết Nhất Châu Chu, Nhất Châu Châu cũng rất chăm sóc cô, anh ta là một người vô cùng tỉ mỉ, bọn họ kết hôn hoàn toàn bởi vì nhiệm vụ, mà hơn nữa Sam Sam cũng đã nói với Nhất châu Chu rằng cô có chồng rồi. Thế nên, tuy thân phận hai người bọn họ là vợ chồng, nhưng chưa bao giờ giống các cặp phu thê khác trong game, nương tử đi đâu tướng công theo đó.

Phong Đăng nghe Sam Sam giải thích, biết bà xã sẽ không lừa anh, thứ nhất cô ấy không dám, thứ hai căn bản lừa không được.

“Về sau chơi game ít một chút.”

Sam Sam rất là xoắn xuýt, mơ mơ hồ hồ đáp lại một câu “Vâng.” Rồi bỏ chạy đi tắm rửa.

Phong Đăng biết trong bụng Sam Sam không tình nguyện, trong lòng cũng buồn bực, trò chơi này thật sự chơi vui như vậy sao?

Mở máy tính ra, đăng nhập trang chủ game, đăng kí một cái tài khoản.

Họ tên?

Ta thật vĩ đại.

Ha ha

Thì ra boss đại nhân cũng có lúc đáng khinh như vậy!

Sam Sam tắm rửa xong xuôi thì thấy boss đã nằm ngủ thiếp đi trên giường rồi, trong đầu Sam Sam còn muốn chơi game, nên sấp lại cạnh tai Phong Đăng: “Boss? Boss? Ông xã?”

Hìhì, Boss ngủ rồi!

Thật ra Phong Đăng đâu có ngủ, chỉ là cảnh xuân khi cô vợ nhỏ vừa cúi người trong rất đẹp mắt, nên không ngăn cản cô, hiện giờ trên người anh nóng như đồng lửa, Sam Sam mới vừa mở máy, đã bị Boss đại nhân ôm từ sau lưng, dọa Sam Sam nhảy dựng lên.

“Boss, anh chưa ngủ à?”

“Em muốn anh ngủ sao?” Giọng nói khàn khàn mang theo chút mê hoặc.

Sam Sam cười xấu hổ, “Làm sao có thể chứ! Em không muốn Boss ngủ chút nào!” Hai tay giờ lên, tỏ rõ lập trường của mình, chỉ mong Boss đại nhân đừng mắng cô.

Lúc Sam Sam giờ hai tay lên thì cảnh xuân lộ ra lần nữa, lửa nóng trong mắt Phong Đăng càng hừng hực, nhưng giọng nói lại trở nên càng dịu dàng: “Không muốn anh ngủ ư? Vậy Sam Sam muốn anh làm gì nào, hử?”

Một tiếng “hử” cuối cùng khiến cho Sam Sam càng run hơn “Muốn.....Muốn....Á, Boss!” Tay của Phong Đăng đã vói vào trong áo ngủ rồi.

“Sam Sam, chúng ta nên có một đứa bé thôi!”

Giữa trưa ngày hôm sau, Sam Sam mới tỉnh dậy từ trong mơ, nhớ tới lời nói khó hiểu của Boss, kỳ lạ thật, không phải Boss không muốn có một đứa con bây giờ hay sao?

Trong văn phòng, Phong Đăng mở máy tính của Sam Sam thuận tay mang đi lúc ra khỏi nhà, chỉ cần dùng “mật mã nghi nhớ” của Sam Sam, Phong Đăng đăng nhập vào trò chơi không tốn chút sức nào.

Lập tức nhảy ra rất nhiều tin nhắn.

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Sam Sam! Chuyện hôm qua em nghe rồi! Anh của em không có làm gì chị chứ?

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Sam Sam! Nghe người trong công ti nói hôm nay chị không đi làm, chị không sao chứ!?

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Sam Sam! Thấy thì trả lời nhanh!

Phong Nguyệt bên kia thấy hình đại diện của Sam Sam sáng lên, vội vàng gửi thư mật.

[Quả tiên chanh nhiều hạt]: Sam Sam, cuối cùng chị cũng đăng nhập, anh của em tên cảm thú đó biến chị thành hình thù gì rồi, bây giờ mới tới!

Phong Nguyệt thấy Sam Sam không trả lời cô, tiếp tục gửi mấy tin nhắn.

“Gạo Paris Boom boom boom!” Phong Nguyệt nhận điện thoại bên cạnh “A lô?”

(*Thứ lỗi tui vô năng, không hiểu - ____ Cái này có lẽ là lời bài hát chuông điện thoại.)

“Phong Nguyệt, em khá lắm!” Thấy chị dâu em kết hôn cũng không ngăn cản.

Trong di động truyền tới tiếng vang “Tút tut”, Phong Nguyệt kêu thảm một tiếng, “Sam Sam, chị quá vô năng** rồi đó!”

(**Vô năng: 不给力 – Bất cấp lực, là một từ ngữ mạng, dùng để hình dung những tình huống khác xa so với dự tính, có ý nghĩa “Không được tốt lắm!”, xuất hiện từ bộ phim hoạt hình vui nhộn Nhật Bản Tây du kí: hành trình điểm cuối phiên bản lồng tiếng Trung. – Mình cũng không chắc dịch ra vô năng có đúng không nữa, ai biết xin chỉ dẫn.)

Trở về trò chơi, run run gửi một tin nhắn tới Sam Sam “Anh à?”

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Ừ

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Làm sao để ly hôn?

Phong Nguyệt nghĩ cũng không giúp được Sam Sam, chỉ có thể tự bảo vệ mình “Trong trò chơi, cần phải được hai bên cùng đồng ý mới có thể ly hôn.” Dường như cảm nhận Phong Đăng tức giận rồi, vội vàng nói thêm, “Tất nhiên, anh muốn Sam Sam ly hôn cũng đơn giản thôi, bảo bộ phận kĩ thuật chuẩn bị một chút là OK.”

Phong Đăng không có thời gian, cũng không rảnh làm chuyện đó, thật ra phương pháp để Sam Sam ly hôn còn rất nhiều, chỉ là, nhớ tới lời nói của mình ngày hôm qua, bà xã nhỏ ngày càng không an phận rồi, vẫn nên tìm một người cho cô chơi...

Đáng thương cho Phong tiểu Boss còn chưa sinh ra đã trở thành sủng vật của Sam Sam rồi...

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Boss đại nhân bán trái cây!

*Chú thích: Như đã nói, đây chỉ là đồng nhân ngoại truyện do fan viết nên nội dung có chỗ không khớp với nguyên tác.

Editor: Vân Hy

“Sam Sam, xong chưa?” Phong Đăng nhìn Sam Sam sắp xếp hành lý, lại nhìn ba cái vali hành lý đã sắp xếp xong, có chút cảm giác khóe không ra nước mắt.

“Sắp xong rồi.” Sam Sam trả lời, trong tay còn không ngừng nhét mấy thứ gì đó vào trong vali vốn đã cực kỳ chật chội. Phong Đăng kéo tay cản Sam Sam: “Tới lúc đó cần cái gì thì mua ở đấy luôn.”

Giải quyết dứt khoát, Sam Sam bắt đầu cuộc hành trình về nhà mẹ đẻ.

Đây là lần đầu tiên Phong Đăng đến nhà mẹ vợ, mặt ngoài điềm nhiên như mây gió*, thật ra trong lòng đã sớm sút đầu mê trán** rồi.

[*Điềm nhiên như mây gió: Vân đạm phong khinh – 云淡风轻 = mây nhạt gió nhẹ, đại loại là gió thổi phát phơ, mây trôi lững lờ, chỉ thời tiết đẹp. Xuất phát từ thơ Trình Hạo - Xuân nhật ngẫu thành:

“Vân đạm phong khinh cận ngọc thiên, bãng hoa tùy liễu quá tiền xuyên.

Thì nhân bất thức dư tâm nhạc, tương vị thâu nhân học thiếu niên.”

Dịch nghĩa:

Gần trưa, trên bầu trời có mây trắng bay nhẹ nhàng, gió xuân nhẹ nhàng phe phẩy

lướt qua mặt người, thả bước theo bụi hoa rụng liễu tới bên sông

Lúc ấy người ta nhìn vào đâu biết được niềm vui trong lòng ta, chỉ nói ta chăm

chăm đi học những thiếu niên rong chơi khắp nơi kia...

Từ “Vân đạm phong khinh” hay được mượn để biểu đạt tâm cảnh điềm đạm, nhàn nhã, an tĩnh, không màng đến những điều gì khác, đạm (nhàn nhạt) như mây trôi, nhẹ nhàng như gió thổi.]

[** Sứt đầu mẻ trán: Tiêu đầu lạn ngạch - 焦头烂额 là thành ngữ Trung Quốc. Có ý nghĩa: Đầu trụi, trán tổn thương, ví von những tình huống vô cùng khó khăn chật vật, có khi cũng hình dung việc không biết làm thế nào cho phải.

Xuất phát từ Hán Thư của Hoắc Quang Truyền.]

Sam Sam vào thôn nhỏ của mình, thấy cha đang rao lớn bán trái cây, vội vã chạy tới giúp đỡ.

“Ồ, Sam Sam đã trở về rồi. Chờ cha bán xong*, làm mấy món ngon cho các con.” Sam Sam có chút không biết nói gì, ngài vẫn đợi bán xong à, dọn dẹp quán, xong về nhà đi chứ.

[* Nguyên văn là Hạ ban = hết giờ làm. Nhưng chỗ này cha của Sam Sam bán hoa quả nên mình sửa thành bán xong.]

Ngay lúc này đương nhiên Phong Đăng không thể bỏ qua cơ hội thể hiện, “Cha, để con giúp.”

Cha Sam Sam vừa nghe lập tức nở nụ cười tươi, cầm mấy túi trái cây ba bốn kí đưa cho Phong Đăng, Phong Đăng thì bối rối không hiểu

“Túi này là của chị Lý ở đường 13 số 520..... Túi này là... Túi này là...” Càng nghe, mồ hôi trên trán Phong Đăng càng nhiều, “Nhiều như thế rồi, tiểu Phong đi giao đi.

“Ha ha ha ha.” Sam Sam nằm trên sạp không hề để ý mà cười to, còn Phong lại đứng ở đó đen mặt, trợn mắt trừng cô. Sam Sam được một tác lại muốn tiến một bước, “Thế nào, âm ức à, quấy hoa quả nhà chúng ta là hình thức quản lý kinh doanh hiện đại hóa, giao hàng tận nơi, phục vụ đây chuyên.”

Hôm sau, Sam Sam thức dậy phát hiện boss không ở bên cạnh, chỉ dán một tờ giấy ghi chú:

Anh bán trái cây.

Ròng bay phượng múa, nét chữ mạnh mẽ có lực vừa nhìn là biết của boss nhà cô, nhưng từ được viết trên đó lại làm Sam Sam buồn cười.

Ngày hôm sau,

Ngày thứ ba,

.....

Rõ ràng càng ngày Boss càng về sớm, Sam Sam tò mò nhưng không hỏi.

Ngày thứ tư, Sam Sam lặng lẽ theo đuôi boss đến sạp hoa quả, thấy ở đó đã có người xếp hàng từ lâu, dĩ nhiên, tất cả đều là nữ, Boss thì cứ đưa mỗi túi mỉm cười một cái, mỗi túi mỉm cười một cái.....

Tốt lắm, không ngờ lại bán nhan sắc! Nắm tay nhỏ của Sam Sam nắm lại, răng cắn chặt, đi về nhà.

Giữa trưa, Boss trở về, Sam Sam là một người có chuyện không giữ được lâu, kéo boss về phòng, chất vấn không chút khí thế: “Anh kinh doanh nhan sắc sau lưng em phải không?”

Thật ra, Phong Đăng đã thấy Sam Sam rời nhà đi theo anh từ sớm, chỉ là anh không nói ra.

“Có hả?”

“Có!”

“Phải không?”

“Phải!”

“Vậy được rồi!” Nói xong dán lên môi Sam Sam

“Ô ô ô ô...”

Xong xuôi. Hai người đều thở hắt hắt.

“Sam Sam, như vậy mới gọi là bán đứng nhan sắc.” Nói xong hôn môi Sam Sam lần nữa, có điều là lần này không đơn giản như vậy.

“Boss đại nhân rất vĩ đại!!! Á!!!!!!”

3 Chương 3: Sam Sam trầm mê game online! Boss đại nhân rất tức giận!

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Sam Sam trầm mê game online! Boss đại nhân rất tức giận!

Editor: Vân Hy

Sam Sam đã làm trạch nữ suốt hai tuần rồi.

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Sam Sam ơi, anh của em sắp trở về rồi chứ.

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Còn ba ngày nữa, boss mới nói với chị. – Sam Sam vừa đánh chữ vừa ăn khoai tây chiên. (Mẹ nó, sao lại trở về sớm như vậy chứ!)

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: vậy chị dọn dẹp phòng sạch đẹp chưa, nếu không anh em về sẽ mắng chị nữa đó.

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Ôi trời, gấp cái gì, thời gian lâu mà.

Thư phòng là nơi không cho người giúp việc vào dọn dẹp, tất cả công việc vệ sinh không phải chủ nhân tự mình dọn dẹp thì do dì Thanh rất có uy tín trong nhà họ Phong thu dọn, không khéo là, dì Thanh đã về nhà chăm sóc con dâu dưỡng thai rồi.

Thời gian giống như tốc độ ăn khoai tây chiên của Sam Sam... Vụt mất trong phút chốc.

Sáng sớm, Sam Sam ngóc đầu nhỏ từ chiếc bàn lộn xộn dơ bẩn.

Hử??!!!! Cách vách có tiếng động kia?!

Cảnh cách, một bóng dáng cao lớn xuất hiện trước cửa phòng sách, Boss.... đại... nhân á?!!!

Để che dấu hành vi phạm tội của mình, lập tức Sam Sam xông đến trước mặt Phong Đăng khoe vẻ ngoan hiền.

Sam Sam: “Boss anh đã về rồi hả? Sao lại về sớm như vậy?” (Em còn chưa dọn dẹp phòng đó!?)

Phong Đăng: “Nhớ em, nên về sớm một chút.” – Nói xong còn sờ sờ đầu Sam Sam, nhưng mà lúc chạm vào tóc Sam Sam động tác chợt cứng đờ trong nháy mắt.

Phong Đăng (khuôn mặt cực kỳ méo xệch): “Sam Sam, cái này là gì đây? – Tôm lấy một nắm tóc của Sam Sam.”

???

Sam Sam (dáng vẻ vô tội, nháy đôi mắt to trong veo như nước): “Tóc á? Boss đại nhân không biết à?”

Phong Đăng: “Tại sao lại ướt như vậy? Sáng sớm Sam Sam đã gội đầu rồi à?”

Sam Sam (biểu cảm vì sao vẻ mặt anh lại ngốc như thế): “Ha ha, làm sao có thể, em không gội đầu ba ngày rồi, là dầu mỡ đó! Anh ngửi xem, vẫn còn mùi vị béo ngậy á.”

Phong Đăng: “Tiết Sam Sam!!”

Phong Đăng chỉ vào một bàn đầy đồ ăn vặt: “Đây là có chuyện gì?”

Sam Sam: “Đồ ăn vặt, thế nào, sản phẩm mới, mì ăn liền Khang sư phụ, hồng trà đá Thống Nhất, kẹo que Trân Bảo Trư.”*

(*Những nhãn hiệu đồ ăn vặt nổi tiếng ở Trung, bạn nào có nhu cầu thì tui sẽ cung cấp ảnh:3)

Phong Đăng âm thầm nắm chặt nắm tay phải: “Sao lại nhiều thế này?” – Tay trái chỉ sofa, sàn nhà, ban công, bàn từng cái, “Nói thật đi Sam Sam, rốt cuộc hai tuần lễ này em làm gì? Hả?”

Sam Sam: “Boss, em, em bận chơi game.... huhu em sai rồi!”

Chơi game?!

Cùng cái tên Nhất Châu Chu kia?!

Tuyệt đối không thể tha thứ!!

Phong Đăng đỡ Sam Sam đang nằm rạp cạnh chân anh dậy, “Sam Sam, không sao đâu, chúng ta còn nhiều thời gian.”

Sam Sam: T.T (Là nhiều là nhiều, là nhiều quá!!)

Bên kia, Hứa Dịch Châu đang ngồi trước bàn làm việc và Phong Nguyệt đang dạo phố đồng thời rùng mình một cái.

3 Chương 4: Sam Sam họp lớp

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Sam Sam họp lớp

Editor: Vân Hy

Mấy ngày nay Sam Sam đã không còn thường xuyên chơi game online, đã chuyển sang chiến trường khác, mỗi ngày chạy tới phòng tập thể hình, thẩm mỹ viện. Phong Đăng cảm thấy cực kỳ vui mừng, hỏi nguyên nhân. Sam Sam trả lời rằng tuần sau có buổi họp lớp đại học, giáo thảo* mình thăm mền lúc xưa cũng ở đó. Phong Đăng hận không thể xé nát khuôn mặt của vị giáo thảo chưa từng gặp kia.

[*Giáo thảo - 校草: được dùng để chỉ nam sinh đẹp trai nhất trong trường được mọi người công nhận, từ ngữ này bắt nguồn từ học sinh Đài Loan và lưu hành. Từ “Giáo thảo” tiếng Hoa có tên nước ngoài là College Hunk. Giáo thảo là người phù hợp tiêu chuẩn thẩm mỹ đại chúng của người Châu Á, gương mặt đẹp, khí chất trong sạch phù hợp với trường học, có tài hoa.]

Phong Đăng cái gì đều giỏi chỉ là mới bắt đầu chơi game online thì hoàn toàn “Tiểu Bạch”, đi dạo rất lâu ở thôn tân thủ, vẫn mãi lòn vòn ở đó, bèn lên lút hỏi em gái cách chơi. Phong Nguyệt trả lời: Tìm một sư phụ.

"Truyện được đăng tại dd."

Vì thế, mỗi buổi trưa từ thứ hai đến thứ sáu, Phong Đăng đều đắm mình trong trò chơi chờ đợi bóng dáng Sam Sam, nhưng mà, không có kết quả. Sam Sam đang ngồi trước bàn trang điểm gây gây mái tóc mới của mình, hết sức vừa lòng.

Từ trong gương nhìn thấy hình dáng đại boss bước ra khỏi phòng tắm, nước chảy qua thân thể rắn rỏi, cơ ngực, bụng...Oa oa oa, Sam Sam cũng cảm thấy mình bị nướng cháy...

Phong Đăng nhìn Sam Sam, vẻ mặt trêu ghẹo, đến gần, “Sam Sam, em đang nhìn gì thế?”

Sam Sam rối loạn lập tức chuyển ánh mắt sang hướng khác “O? Cái gì? Em không có nhìn gì hết á!”

“Sam Sam, sao em lại chảy máu mũi?”

Sam Sam sờ sờ mũi, “Ha ha, nóng quá nóng quá.” Nhìn tay một cái, cái gì cũng không có hết!! Cô ngẩng đầu nhìn Phong Đăng giận dữ.

“Sao? Bất mãn à?”

Lập tức Sam Sam cúi đầu như nàng dâu nhỏ, “Làm sao, làm sao có thể chứ.” Trong lòng xót xa, chính mày ngưỡng 135° lên nhìn người khác, cũng đừng trách người khác cúi 45° nhìn xuống mày, chân lý đó!

Giọng nói dịu dàng của Phong Đăng nhả ra, liên tục xoa trên lưng Sam Sam, vuốt ve nhẹ nhàng: “Sao gần đây không chơi game nữa, anh nói chơi ít chút, không phải không cho chơi.” Mau chơi game nhanh xui, làm sư phụ của anh chứ.

“Không, không, em nghe lời anh nói, không chơi, sẽ không chơi nữa.” Ngón tay Sam Sam làm dấu tuyên thệ.

Phong Đăng: “.....” (nghe lời ngoài dự đoán) #Hy#ddLQD

“Boss, em đi nhé!” Sam Sam mặc một chiếc váy ngắn thoải mái vẫy tay tạm biệt với Phong Đăng.

“Đi đi, về sớm một chút.”

“Vâng.”

Thật ra, Sam Sam muốn để Boss đi cùng, chứ nói cô có lòng hư vinh nho nhỏ, ai bảo Boss nhà cô rất ngu bực (ngu = trâu bò, bực = bực bách, uy hiếp), cô muốn cho cô nàng Diệp Dung Dung kia biết sự lợi hại của cô.

“Chào mừng quý khách, mấy vị?” Người phụ vụ lễ phép hỏi.

Sam Sam vuốt mái tóc bị gió thổi rối xuống, “Có hẹn trước, Diệp Dung Dung.”

“Được rồi, mời cô lên lầu ba.”

Sam Sam một bên leo cầu thang, một bên cảm khái, khách sạn này thật là xa xỉ nha. Mỗi bậc cầu thang tất cả dùng thủy tinh tạo thành, đi trên đây thật sự là đau lòng quá đi.

“Cốc cốc.”

“Mời vào.”

“Cám ơn.”

“Sam Sam, cậu đã đến rồi!” Diệp Dung Dung cực kỳ thân thiết kéo tay Sam Sam.

“Mọi người đừng đùa, Sam Sam tới đây.”

“Sam Sam, gần đây thế nào?”

“Sam Sam, công việc thì sao?”

Sam Sam bị một đồng câu hỏi hình thức làm cho lúng túng.

“Mình ở nhà thôi, ha ha.” Một tháng trước, Sam Sam bị ngã quỵ chân, mặc dù không có gãy xương, nhưng cũng có một ít xương bị vỡ, cho nên dẫn đến chuyện trầm mê game online sau này.

Diệp Dung Dung giả vờ kinh ngạc, “Sam Sam thật là may mắn nha, hẳn là có người bao nuôi cậu chứ hả, ha ha.” Nói xong kéo kéo bộ quần áo đắt tiền một cái, “Tuy rằng bạn trai của mình sẵn lòng nuôi mình, nhưng mình vẫn cảm thấy tự đi làm tốt hơn.”

Mấy người bạn trước kia có quan hệ tốt với Diệp Dung Dung thì phụ họa ở một bên, làm Sam Sam tức giận muốn học máu.

“Mọi người ăn hết mình đi, tìm đặt được khách sạn này tốn một phen công sức lắm

đó.”

"Truyện được đăng tại dd."

Ban đầu dự tính là sẽ chia theo kiểu A-A, nhưng Diệp Dung Dung để thể hiện mình tóm được người giàu có có nhiều tiền, nên kiên quyết giằng trả tiền, chắc chắn bữa cơm này sẽ làm cô ta chảy nhiều máu, nhưng lại không thấy về mặt cô ta lo lắng chút nào, xem ra hậu đài của Diệp Dung Dung rất cứng nha.

Khách sạn lớn không hổ là khách sạn lớn, Karaoke*, đánh bài không thiếu thứ gì, chỉ có thứ bạn không thể tưởng được, chứ không có gì không lấy ra được.

(*Nguyên văn: K ca)

Sam Sam vừa hát vừa nhảy, hơn nữa thử thách giày cao gót tám cm, đã tê liệt ngã trên sofa không đứng dậy nổi, bất kể là bạn trai Diệp Dung Dung hay ông xã đến, tất cả đều xem như không thấy!!

“Sam Sam, sao cậu còn nằm trên sofa, mau lại đây đi.”

Sam Sam rất không tình nguyện bị Diệp Dung Dung thúc giục đứng lên, từ từ di chuyển tới trước mặt cô ta. “Xin chào, người đàn ông của Diệp Dung Dung.”

Khi Sam Sam ngược khuôn mặt say ngất lên thì người đàn ông đối diện hoàn toàn hóa đá. “Phu, phu nhân!!”

“Tổng thanh tra Diệp.”

Diệp Vi Hoành là tổng thanh tra cao cấp của Phong Đảng.

“Vi Hoành, hai người biết nhau sao?” Diệp Dung Dung nhỏ giọng hỏi.

Sam Sam vội vàng ngắt lời Diệp Vi Hoành muốn nói, “Không phải, đồng nghiệp thôi! Mình là nhân viên của Phong Đăng.”

Lúc này Diệp Dung đã bắt đầu hứng thú, không ngờ Sam Sam như vậy lại có thể tiến vào Phong Đăng. “Ô? Thật không? Chắc vụ gì thế?”

“Ặc, kể toán.”

Diệp Dung cười giấu cợt, nhưng không nói gì thêm, nghĩ rằng ngay cả một nhân viên nhỏ cũng dám xưng đồng nghiệp với Darling (cục cưng) của cô ta, thật sự là không biết xấu hổ.

Sam Sam cũng phát hiện câu trả lời này có chút không ổn, ngượng ngừng nở nụ cười.

Trong buổi họp lớp này, bởi vì có phu nhân tổng giám đốc xuất hiện, Diệp Vi Hoành trở nên hết sức thận trọng, ngấm lại mình cực kỳ điều luyện trên tiệc rượu thương nghiệp, trong lòng không nhịn được mà thở dài, làm sao có thể mất hết khí thế trước một người phụ nữ, nói đến cùng, vẫn là uy lực của đại Boss vô cùng lớn.

Sam Sam nhẹ giọng hỏi bạn học bên cạnh, “Cái này, sao giáo thảo còn chưa tới nữa?”

Nếu tình huống bình thường tuyệt đối Sam Sam sẽ không hỏi như vậy, nhất định là ngại ngùng mắc cỡ, dù muốn lắm cũng không dám hỏi thăm, nhưng hiện tại Sam Sam đã không phải Sam Sam lúc đầu nữa, mà là Sam Sam uống hết một chai rượu trắng.

Nữ sinh bên cạnh cười duyên, “Thì ra cậu cũng vì giáo thảo mà tới giống mình. Ha ha.”

Nói xong lấy ra một quyển sổ luôn mang bên người, “Khoảng nửa tiếng nữa, anh ấy sẽ tới.”

Sam Sam nghi ngờ, “Làm sao cậu biết?”

Bạn học nữ cười gian nói, “Cậu không biết tôi là phóng viên kinh tế tài chính à? Muốn tìm hiểu tư liệu của giáo thảo để như trở bàn tay.”

Không đợi Sam Sam hỏi, cô nàng đã tự cao giọng nói tiếp, “Hứa Dịch Châu, đang là tổng giám đốc của tập đoàn Đại Hoa Châu Á. Yêu thích: máy tính..... Sở thích: máy tính..... Sở trường: máy tính.....”

Sam Sam.....

“Quan trọng nhất là, nhũ danh (tên mẹ) là Chúc Chúc.” (Chúc Chúc = ngại ngùng, rụt rè)

“Cách.”

“Ồi, tại sao giáo thảo của chúng ta giờ này mới tới vậy?”

Hứa Dịch Châu mỉm cười thối lỗi: “Có việc trì hoãn, thật xin lỗi.”

“Chỉ xin lỗi là xong rồi à? Phải phạt rượu, phạt rượu.”

Lúc này, Sam Sam – một người từng biết tới tiếng tăm và dung mạo của giáo thảo cũng chạy tới trước người Hứa Dịch Châu. Ở bên này, trong khoảnh khắc Hứa Dịch Châu nhìn thấy Sam Sam, ánh mắt liền sáng lên, Sam Sam phía bên kia lại cảm thấy nghi vấn.

Bất quá Sam Sam là kiểu học sinh có vấn đề thắc mắc thì phải tìm cho bằng được đáp án. “Ô? Trước kia bộ dạng của giáo thảo cũng như thế này hả? Mình nhớ anh ta luôn để kiểu tóc húi cua cơ, với lại sao mình cảm thấy không phải dài như thế mà?”

Bạn học ký giả kinh tế và tài chính: 冏 ! ! ! “Sam Sam, mình nghĩ cậu nhầm rồi, cái người luôn để tóc húi cua kia là người luôn đi theo bên cạnh giáo thảo lúc trước.

Sam Sam.....

Hứa Dịch Châu mỉm cười với Sam Sam đã dờ dẫm: “Xin chào, Sam Sam.” Sam Sam, luống loát biết bao, tuyệt không phải làm bộ làm tịch, giọng nói có chút quen thuộc.

“Xin chào, bạn học Hứa.”

Diệp Dung Dung thấy Hứa Dịch Châu gọi Sam Sam thân mật, trong lòng rất là ghen tị, giọng điệu cũng trở thành chói tai: “Sam Sam, lúc nào thì cậu trở nên quen thuộc với giáo thảo của chúng ta vậy? Nhìn coi, giáo thảo của chúng ta gọi Sam Sam thật thân thiết nha.”

Sam Sam..... [Thật ra tôi không biết anh ta mà]

Kể tiếp trong buổi họp lớp, Hứa Dịch Châu luôn cố làm mọi cách thể thân thiết với Sam Sam hơn, nhưng Diệp Dung Dung ở bên cạnh luôn quấy phá. Sau một lúc đầu đá, Sam Sam đã bị oanh tạc thương tích đầy mình*.

[*Thương tích đầy mình: thể vô hoàn phu - 体无完肤 là một câu thành ngữ Trung quốc, cả người không có một chỗ lành, hình dung cả người đều bị

thương. Ngoài ra, còn dùng để hình dung tất cả lý do bị bác bỏ, hoặc bị phê bình, quở trách gay gắt.

Xuất phát từ Ngụy Thư – Đặng Ngải truyện – Tam quốc chí.]

“Sam Sam, thì ra cậu đã lập gia đình rồi, haha, nhắc cậu cũng không mang làm mình tưởng cậu còn độc thân đó chứ.” Lời này nói ra vừa vang dội vừa khí thế, làm cho các bạn học vốn tán gẫu ở chỗ khác cũng túm tụm lại đây. Nên biết rằng, phụ nữ thích nhất là hỏi thăm chuyện một nửa kia của người phụ nữ khác, sau đó ngoài mặt không có việc gì nhưng trong lòng lại âm thầm vui sướng người đàn ông của mình lợi hại hơn của cô gái khác.

Sam Sam nghĩ thầm, nếu thật sự đeo chiếc nhẫn to bực kia tới thì tôi còn sống thể nào đây?

“Ông xã của cậu làm việc ở đâu thế?”

Phụt, công việc cũng hỏi. “Nhân viên nhỏ của Phong Đằng thôi.”

Về mặt Diệp Dung Dung sáng tỏ, mà về mặt của Diệp Vi Hoành ở bên cạnh cô ta thì co giật, sao phu nhân tổng giám đốc có thể nói chủ tịch là nhân viên nhỏ? Tổng giám đốc là nhân viên nhỏ, vậy chúng tôi là cái gì?

Kết thúc buổi tiệc, mọi người đều ăn uống no say, cả đám người cùng nhau xuống lầu, chuẩn bị về nhà.

Hôm nay Phong Nguyệt cùng gia đình Ngôn Thanh đến đây ăn cơm, ngày hôm nay là sinh nhật mẹ Ngôn Thanh, bà cụ vất vả hơn nửa đời người, cũng đã đến lúc hưởng thụ an nhàn hạnh phúc. Lúc ăn xong đi ra ngoài thì lại thấy Sam Sam đi đến từ hướng đối diện.

“Chị dâu?”

Sam Sam nghe vậy ngẩng đầu, “Phong Nguyệt?”

“Chị dâu, sao chị lại ở đây?”

“Chị tham gia họp lớp.”

“Vị này là ai?” Diệp Dung Dung đi phía sau Sam Sam hỏi.

“Tôi là em chồng của Sam Sam.”

Diệp Vi Hoành nghĩ thầm hôm nay là cái ngày gì đây, ngày hôm qua em gái bà xã mình đến nhà, nhờ ông đóng kịch giúp, kết quả đã phải trả tiền, còn gặp phải phu nhân chủ tịch, rồi lại còn chạm mặt đại tiểu thư!!!

Trong lòng Diệp Vi Hoành chảy nước mắt không ngừng, Hứa Dịch Châu thì lại biểu lộ nghi hoặc, đại tiểu thư nhà Phong Đằng sao có thể gọi Sam Sam là chị dâu, chẳng lẽ...

“Thì ra là thế, vậy cùng nhau đi xuống đi.” Diệp Dung Dung hữu hảo đề nghị, nhưng trong giọng nói lại mang theo cảm giác bó tay.

Phong Nguyệt khó chịu cau mày, Sam Sam cười xòa.

Tối đêm nay thật là lạnh quá đi!

“Chị dâu, đi cùng không?”

“Không cần, chị còn muốn mua chút quà tặng Boss, tháng sau sinh nhật anh ấy.”

“Ồi đúng rồi!” Sắc mặt Phong Nguyệt bừng tỉnh, “Đi cùng nhé?”

“Được thôi.”

Diệp Dung Dung đứng bên cạnh không nói gì, trong lòng đã chấn động, nhà cô em chồng Sam Sam đi trên chiếc xe Mercedes-Benz số lượng giới hạn trên toàn cầu, được thiết kế chuyên biệt cho những gia đình thương nhân.

Sam Sam rút cuộc là người như thế nào?!!

Thấy bóng dáng Sam Sam cùng Phong Nguyệt ngày càng mờ dần, Diệp Vi Hoành đứng một bên lên tiếng, “Sau này đừng có bắt nạt cô Tiết Sam Sam.”

Nhất thời khuôn mặt Diệp Dung Dung trở nên vặn vẹo, “Em có bắt nạt hồi nào đâu.”

“Em đừng tưởng anh không biết trong lòng em nghĩ cái gì, cô Tiết Sam Sam không phải người em có thể trêu chọc.”

Cuối cùng Boss cũng không giống nhân vật trong tiểu thuyết, tới đón Sam Sam hoành tráng, sau đó giúp Sam Sam sáng khoái một phen, mà lại rúc mình nằm trên sofa đợi Sam Sam cả đêm. @Hy@ddLQD

“Boss ới? Em về rồi đây.” Không có tiếng động.

Sam Sam thấy Phong Đăng co rúc ở trên chiếc sofa nhỏ, tắm chăn đã rơi xuống đất, bởi vì lạnh, hai tay Phong Đăng tự vòng ôm lấy chính mình. Trong lòng Sam Sam vốn dĩ có chút khó chịu vào giờ phút này bỗng tan biến...

“Muaaah” Sam Sam hôn trộm môi Boss.

“Tôi thích tắm rửa thật nhiều bong bóng, la la la la*...” Sam Sam ở trong phòng tắm vui vẻ tắm rửa, Phong Đăng ở trong phòng khách tươi cười vì gian kế thành công.

[*Hình như là bài hát I Love Bath của Mavis Fan ý, nhưng mình không tìm được vietsub nên không biết phải không nữa.]

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Boss ghen tuông

Cô Tiết Sam Sam không phải là người em có thể trêu chọc.”

Hứa Dịch Châu ngồi trước máy tính, ngây ngốc nhìn biểu tượng Mộng du giang hồ 2 phát sáng trên màn hình. Thật ra, lúc anh chú ý tới Tiết Sam Sam là vào nửa học kỳ đại học năm hai.

“Dịch Châu, nhìn coi, lại là cô bạn Tiết Sam Sam kìa.” Tiết Sam Sam đã nổi tiếng từ lâu lắm rồi, không phải vì bề ngoài, cũng không phải vì thành tích của cô, mà bởi vì tính tình của cô cực kỳ tốt. Diệp Dung Dung khoa lý nổi danh là cáu gắt lại thích ra vẻ, nhưng vì có bạn cùng phòng tính tình vô cùng tốt như Sam Sam, việc gì cô ta cũng không cần đụng tới.

Khác với các bạn cùng phòng khác từng phàn nàn việc này với Sam Sam, Sam Sam chỉ biết cười ngốc nghếch: “Không sao, không sao.”

Hứa Dịch Châu tò mò hỏi người kế bên, “Cũng gần tới ba giờ chiều rồi, sao còn đến căn tin lấy cơm?” Đặc điểm riêng của trường bọn họ là chỉ cần bạn muốn ăn, căn tin sẽ cung cấp thức ăn cho bạn hai mươi tư giờ.

Người bên cạnh giễu cợt, “Còn không phải cô Diệp Dung Dung đó, cơm trưa không ăn, vừa tới ba giờ chiều thì muốn ăn chút bánh ngọt, chỉ có Sam Sam tốt tính mới nhân nhượng cô ta thôi.” An An – bạn gái Đỗ Kiệt – là bạn cùng phòng của Sam Sam, An An thường hay than phiền Diệp Dung Dung với cậu, thương Tiết Sam Sam, cứ như vậy, nên cậu hiểu rõ rất nhiều chuyện.

“Ừ.” Hứa Dịch Châu không hề để tâm việc gây gổ so đo giữa những nữ sinh.

“Đúng rồi, Dịch Châu, buổi chiều nữ sinh năm nhất có cuộc thi biện luận, cậu tới xem không?”

Hứa Dịch Châu nhú mày, “Đi.” Không phải vì anh muốn đi, mà là thầy hướng dẫn bảo anh chắc chắn phải đi, nói là khích lệ nữ sinh một chút. ==

Trên bục biện luận, Sam Sam từ ngữ như ngọc châu*, đối mặt với đối thủ đang áp sát từng bước, tuyệt không giống Sam Sam lúc bình thường chút nào, mang bộ dạng mỉm cười vô hại, nhưng lời luận nói ra từ miệng lại làm đối phương không thể phản bác.

[*Từ ngữ như ngọc châu - 字字珠玑 - Zì zì zhū jī - là một câu thành ngữ Trung Quốc. Có nghĩa là từng chữ từng chữ giống trân châu. Để ví von lời nói, ngụ ý từ ngữ vô cùng đẹp đẽ. Có khi cũng dùng để chỉ khi nói chuyện hoặc làm văn lời ít ý nhiều, cô đọng đánh thép. ddLQD]

Màn thi biện luận trở nên cực kỳ khó khăn, đơn giản là vì Diệp Dung Dung vừa mới nói ra một quan điểm giống với đối phương, đá ngược lại đội mình, đối phương cũng tóm ngay sai lầm này của Diệp Dung Dung, cắn chết không tha, kết quả là, thắng trong nguy hiểm.

Mà Diệp Dung Dung vừa xuống đài lập tức mắng Sam Sam, “Cậu chuẩn bị tài liệu thế nào vậy hả, luận điểm này rõ ràng không hợp chủ đề của chúng ta, cậu muốn hại chết tôi sao!”

Sam Sam cúi đầu không nói, An An vốn nhìn Diệp Dung Dung rất không vừa mắt, lại thấy bộ dạng nhỏ bé đáng thương của Sam Sam, lập tức nổi tiết tố tăng mạnh, tình thương của mẹ trời dậy, “Cậu là heo à, mỗi lần khi chúng ta thảo luận, cậu không phải nấu cháo điện thoại với đàn ông thì ngồi trong lòng đàn ông, có lần nào tham gia chưa, hơn nữa, cái luận điểm cậu nói căn bản không phải chúng ta chuẩn bị lúc trước, tự mình lên đó sửa bậy, còn muốn nói nữa chúng tôi cho cậu ăn thức ăn cho chó.”

Nói xong một hơi, vẻ mặt Diệp Dung Dung tức giận đỏ bừng.

“Ha ha, An An à, cậu vừa nói heo vừa nói chó, vậy cuối cùng là heo hay là chó!?”

Mọi người bị Sam Sam chém xuống một câu ngoài nghề trong chốc, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, vào thời điểm mấu chốt Sam Sam vẫn rất mạnh mẽ!

Từ đó về sau, Hứa Dịch Châu bắt đầu chú ý Sam Sam, càng chú ý, càng phát hiện thêm sự tốt đẹp của cô gái này.

Nhưng mà.....

“Sam Sam, thì ra cậu đã lập gia đình rồi, haha, nhắc cậu cũng không mang làm mình tưởng cậu còn độc thân đó chứ.”

“Ông xã của cậu làm việc ở đâu thế?”

“Nhân viên nhỏ của Phong Đăng thôi.”

Sam Sam đã lập gia đình rồi, điều này trong lúc chơi game đã biết, nhưng nghe Sam Sam chính miệng nói ra, ngực vẫn có hơi đau một xíu. Buồn phiền vì mình khi đó yếu đuối, đồng thời, anh cũng đang ảo tưởng bản thân mình có khi nào vẫn còn cơ hội hay không, dù sao chồng của Sam Sam chỉ là viên chức nhỏ ở Phong Đăng.

“Sam Sam, thức dậy.” Phong Đăng gọi Sam Sam còn đang quần chặt chắn.

“Ngủ thêm chút nữa thôi, chút thôi mà.”

“Thường xuyên cần.”

Bịch, Sam Sam nhảy dựng lên từ trên giường, mặc quần áo siêu nhanh, tới lúc đến cửa phòng mới nhớ, tất cả tiền thưởng chuyên cần của mình đã sớm không còn rồi.

Ôi trời, đã làm phu nhân rồi vẫn chưa quên thói quen của dân nhỏ thành thị.

Buổi trưa, Phong Đăng gửi một tin nhắn cho Sam Sam.

“Trưa nay có khách hàng, không cần đến đây.”

Nhưng mà rõ ràng, Sam Sam có thói quen để điện thoại chế độ im lặng nên không nhìn thấy tin nhắn của Boss. Vừa đến giữa trưa là chạy tới văn phòng chủ tịch, đương nhiên thư ký thấy phu nhân chủ tịch cũng không đứng ra ngăn cản.

“Boss em tới rồi!”

Phong Đăng nhàu mày, xem ra Sam Sam không thấy tin nhắn nữa rồi.

Hứa Dịch Châu trông thấy người vừa đến là Sam Sam, hai mắt tròn lớn ngạc nhiên.

Trợ lý của Hứa Dịch Châu thấy một nhân viên lỗ mãng như thế, vội vàng cản trở, mạnh bạo đẩy Sam Sam ra ngoài. Phong Đăng thấy bà xã của mình bị một người đàn ông khác đẩy đi, trong lòng hết sức khó chịu, trong bụng Sam Sam cũng thật không dễ chịu, mà trợ lý của Phong Đăng lại thảm cảm khăn tay, hy vọng tay họ đừng rơi xuống trên tay anh ta.

Phong Đăng ném ánh mắt cho trợ lý nhà mình, ý là cậu ra trận đi.

“Trợ lý Từ, đó là phu nhân chủ tịch.”

Ngay lập tức, tay trợ lý Từ để trên vai Sam Sam cứng đờ, nhưng vẫn ngoan cố đặt trên vai Sam Sam. Đại Boss lửa giận công tâm.

Dường như Sam Sam cảm giác được cơn thịnh nộ của Boss, vội vã chạy đến trước mặt Phong Đăng, “Boss, em tới ăn cơm.”

“Sam Sam.” Giọng nói của Hứa Dịch Châu khàn khàn mà kìm chế.

Sam Sam bị một tiếng “Sam Sam” này kêu ngoảnh đầu lại. “Hứa Dịch Châu?”

“Hai người quen nhau à?”

“Dạ, đây là giáo thảo của trường bọn em mà em đã từng nhắc tới với anh.”

Bởi vì câu nói này, cơn giận dữ của Phong Đăng vốn vẫn chưa bình ổn lại dâng trào một lần nữa.

Phong Đăng quay đầu, “Thì ra là bạn cùng trường, nghe đại danh đã lâu.” Mím cười.

Hứa Dịch Châu lạnh run một cái, nhưng vẫn tươi cười trả lời: “Nếu phu nhân chủ tịch đói bụng, không bằng ăn cơm trước nhé.” *ddLQD*

Sam Sam vui vẻ đồng ý, không hề hỏi ý kiến của Boss.

“Sam Sam thích ăn món gì?”

“Tôi thích ăn món ăn Tứ Xuyên.” Nhưng thích ăn nhất vẫn là Boss đại nhân nấu, đừng nhìn Phong Đăng kén ăn thành một cảnh giới khác, nhưng nấu ăn vẫn rất có tay nghề.

“Vậy chúng ta đi ăn món ăn Tứ Xuyên đi.” Hứa Dịch Châu quay đầu, “Chủ tịch Phong, anh thấy thế nào?”

Phong Đăng nhàn nhạt đáp: “Không thành vấn đề.”

.....

“Sam Sam.” Phong Đăng chỉ chỉ rau thơm trong bát.

Lập tức Sam Sam hiểu ý ngay, vội vàng cầm cái đĩa của Phong Đăng qua, bắt đầu gấp lựa thức ăn.

Hứa Dịch Châu ngồi đối diện thấy Sam Sam chăm chỉ chọn lựa thức ăn, trong ngực có chút cay đắng, ngẩng đầu thấy Phong Đăng đang nhìn mình, vội ho khụ khụ che đậy sự xấu hổ. Truyện đăng tại dd.

“Chủ tịch Phong thật là có phúc.”

“Đúng vậy.” Phong Đăng thờ ơ trả lời, nhưng ánh mắt lại rất dịu dàng nhìn Sam Sam chăm chú, dường như Hứa Dịch Châu nhìn thấy rõ thâm tình bên trong đó.

Ăn cơm xong, trên đường trở về công ty, Sam Sam luôn trò chuyện với Hứa Dịch Châu thật hăng say, còn phát hiện, Hứa Dịch Châu vậy mà là chồng trong trò chơi của cô, điều này khiến cho hảo cảm của Sam Sam với Hứa Dịch Châu lại tăng lên rất nhiều.

Mà Hứa Dịch Châu cũng rất vừa lòng mình nói ra thân phận vào thời điểm này, còn Phong Đăng bên cạnh Sam Sam lần đầu tiên cảm thấy nguy cơ.

“Boss, em đi làm việc.”

“Ừ, nghiêm túc một chút.”

“Hứa Dịch Châu, về nhà vào game nói chuyện tiếp.”

“Được.”

Phong Đăng nắm chặt tay bên hông, sau đó buông ra, về nhà vào game?!! Sam Sam, em giỏi lắm!!

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Nhật ký cầu hôn của Boss đại nhân

Editor: Vân Hy

Phong Đăng dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai cầu hôn thành công.

Một buổi tối hôm nào đó, vốn Sam Sam tan làm đang chuẩn bị về nhà thì nhận được tin nhắn của bạn trai đại Boss, bảo là tan ca ở lại ăn cơm với anh.

Phong Đăng: “Sam Sam, anh không thích ăn cái này.”

Trước đến nay, khi đi cà tói Sam Sam chưa từng bị đau bụng, nhưng hôm nay không biết vì sao khó chịu muốn chết, ** là cái thứ cảm giác nói đau không đau, nhưng để yên thì lại cảm thấy cực kỳ khó chịu.

Sam Sam nhìn trong bát Phong Đăng toàn đồ ăn chua cay, càng khó chịu hơn. Trên mặt lộ ra biểu tình rồi rầm.

Phong Đăng: “Sao nào? Không muốn ăn hả?”

Sam Sam vội vàng lắc đầu.

Phong Đăng: “Hay không xứng để em ăn?”

Sam Sam: “Xứng! Xứng chứ!” – Để tránh đại Boss truy vấn tiếp, cô vội cầm lấy hộp thức ăn của Phong Đăng, nhanh chóng nhét vào miệng.

Phong Đăng nhìn hộp đựng thức ăn trống rỗng của mình, hỏi: “Sam Sam rất thích ăn đồ ăn của anh à?”

Sam Sam thấy có cơ hội được về nhà, vội vàng gật đầu.

Phong Đăng: “Sau này còn muốn ăn nữa không?”

Sam Sam tiếp tục gật đầu.

Phong Đăng: “Muốn ăn cả đời không?”

Sam Sam nhận lệnh gật đầu.

Phong Đăng vui vẻ gật đầu, “Vậy thì như mong muốn của em”

Sam Sam???

“Sam Sam, đưa tay ra.”

Sam Sam ngoan ngoãn đưa tay phải.

“Tay trái.”

“Ừ.” Một chiếc nhẫn đính viên kim cương thật to cứ thế được đeo vào ngón giữa của Sam Sam.

“Bo, boss?”

“Cho em.” Nói xong câu đó, không ngờ da mặt dày của Phong Đăng nhiễm hồng. “Đi, đi đăng ký nào.”

Sam Sam vẫn chưa tỉnh táo khỏi kinh hoàng quá lớn, theo bản năng chỉ chỉ đồng hồ, nói “Cục dân chính hết giờ làm rồi.”

Phong Đăng lấy điện thoại, nói vài câu vào điện thoại, sau đó cúp máy.

Sam Sam nhìn Phong Đăng lấy sổ hộ khẩu của cô trong ngăn kéo của mình ra, bị dọa sợ lần nữa.

Sam Sam: “Boss, tại sao sổ hộ khẩu của em lại ở chỗ anh vậy?”

Phong Đăng không có chút chột dạ của kẻ trộm nào cả, hợp tình hợp lý trả lời, “Lần trước đến nhà em, tiện tay lấy.”

Tiện tay?!!!

“Chủ tịch Phong à, sao kết hôn gấp như vậy, gọi lão già này tới đây.” Một người có cơ thể hơi mập mạp, khoảng năm mươi tuổi vọt vào văn phòng.

“Cục trưởng Giang, làm phiền ông rồi.”

Sam Sam nhận ra người đàn ông này, đây là Cục trưởng cục dân chính của thành phố S, lần trước hoạt động thông qua chính sách hôn nhân mới, Sam Sam đã thấy ông ta trên TV.

“Ha ha, tôi có thể làm người làm chứng đầu tiên khi chủ tịch Phong kết hôn, thật sự vinh hạnh, sao có thể gọi là phiền toái chứ?”

j□j Quan thương cầu kết với nhau, Quách Đức Cường từng nói, đeo mắt kính cũng không tính j□j, còn bọn họ ngay cả kính áp tròng cũng không mang.

“Cô Tiết thật là may mắn lắm, có thể lấy được người chồng tốt như thế.”

“Đúng vậy, đúng vậy.”

“Cô Tiết nên quý trọng thật tốt.”

“Đúng vậy, đúng vậy.”

“Chúc cô Tiết tân hôn hạnh phúc.”

“Phải rồi, phải rồi.”

“Chúc cô Tiết sớm sinh quý tử.”

“Phải rồi, phải rồi.”

“Vậy tôi đi đây.”

“Đúng vậy đúng vậy.”

Phong Đăng and cục trưởng Giang:.....

Chỉ đơn giản thế thôi, Sam Sam từ cô gái trẻ trực tiếp thăng cấp thành phụ nữ rồi.

*Chú thích: “đúng vậy” và “phải rồi” cũng là một từ, do mình edit thành hai từ khác nhau cho hợp với câu nói. Tức là bạn Sam Sam trả lời như auto sẵn ý =)))

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Boss ghen tuông (2)

*Chương này là phần tiếp của chương 5, tác giả chen chương cầu hôn giữa hai chương.

Editor: Vân Hy

Phong Đăng vừa về đến nhà là tự nhốt mình trong phòng sách ngay, cũng không ăn cơm chiều, tắm cũng không tắm, nên biết là Phong Đăng có tính ưa sạch sẽ nhẹ, nhưng mà để củng cố địa vị của mình trong lòng bà xã nhà mình, chỉ có thể hy sinh bản thân, hoàn thành việc lớn.

Từ giữa khe cửa, Sam Sam lộ đầu ra, “Boss ơi? Em có thể đi vào không?” Máy tính của cô còn ở nơi đó đấy.

“Muốn chơi game hả?” Phong Đăng ngẩng đầu dậy từ trong lời hướng dẫn chơi game *Mộng du giang hồ*.

“Dạ.” Sam Sam trả lời lí nhí, cứ sợ boss đại nhân không đồng ý.

“Chơi trong đây đi.”

“Không ảnh hưởng anh chứ?” Sam Sam hơi do dự.

“Không đâu.”

Sam Sam quen đường mở máy tính, đăng nhập trò chơi.

“Đỉnh đỉnh.” Sam Sam chọn mở khung tin tức, lại là quảng cáo mua bán. Sam Sam nhìn hình đại diện của Nhất Châu Chu một cái, tối đen, bèn di chuyển mặt trận.

Phong Đăng đi lung tung khắp nơi trong trò chơi, chỉ vì tìm vị trí của Sam Sam.

Làm sao để biết Sam Sam ở đâu nhỉ?

Phong Đăng lấy một cái kính viễn vọng trong ngăn kéo ra, nhìn qua máy tính của Sam Sam, tọa độ. Phong Đăng buông kính viễn vọng trong tay xuống, đi tới cạnh người Sam Sam.

Từ đó, một quãng thời gian dài về sau, cái kính viễn vọng này nhận được long súng, lâu dài cũng không suy yếu. (=))))))

Sam Sam cho lão quái một đòn cuối cùng, haha, thu phục!! Ấc?! Tại sao có người đi đường ở đây, sẽ không bị cô đánh chết chứ?!

[Boss đại nhân thật vĩ đại]:Tiểu huynh đệ, cậu không sao chứ?

[Tôi thật vĩ đại]: Tôi bị cô đánh chết, cô nói xem có sao không?

Sao giọng điệu này giống Boss đại nhân thế nhỉ, Sam Sam ngoảnh đầu nhìn Phong Đăng, không có việc gì mà!!

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Vậy phải làm sao đây?

[Tôi thật vĩ đại]: Cô cứ nói coi!

[Boss đại nhân]: Nếu không, tôi làm vệ sĩ của cậu, bảo vệ cậu.

Bên này Sam Sam vừa gửi xong, đầu bên kia đã trả lời một chữ “Được.” ngay tức khắc. Sam Sam có một loại cảm giác bị lừa.

.....

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Tiểu huynh đệ, cậu có thể không đi theo tôi suốt được không?

[Tôi thật vĩ đại]: Cô không cho tôi đi theo thì bảo vệ tôi thế nào.

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: = =

Thật ra Phong Đăng cũng không muốn đi theo Sam Sam không có mục đích thế này, nhưng lại sợ tên tình địch kia tìm tới Sam Sam vào lúc mình không để ý, nên chỉ có thể đi theo thôi.

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Sam Sam, em đến rồi đây!!Ồ, chị có tay sai nhỏ khi nào thế?

Phong Đăng biết đó là Phong Nguyệt, nhanh chóng gửi thư mật cho cô nàng.

[Quả chanh tươi nhiều hạt]: Tay, tay sai tốt, nhìn oa phong lắm nha! Phải không? Sam Sam? – Phong Nguyệt vừa nhận được sự uy hiếp của Phong Đăng lập tức đổi giọng.

[Boss đại nhân thật vĩ đại]:.....

.....

Hứa Dịch Châu nhìn cô gái trước mặt, im lặng uống trà.

“Hứa Dịch Châu, không hỏi tôi tìm anh làm gì sao?”

Hứa Dịch Châu cũng không thấy hứng với những việc này, “Tôi không muốn biết, nếu không còn chuyện gì, tôi có việc, đi trước.”

Diệp Dung Dung buông ly cà phê thật mạnh, cà phê bắn tung tóe trên làn váy màu trắng cô ta cũng không quan tâm, “Tiết Sam Sam đã kết hôn rồi!”

Những lời này ngăn cản bước chân tiến tới của Hứa Dịch Châu.

“Tiết Sam Sam đã kết hôn rồi!” Diệp Dung Dung lặp lại.

“Tôi biết.” Giọng nói của Hứa Dịch Châu âm u hơn lúc trước rất nhiều, “Chồng của cô ấy là chủ tịch của Phong Đăng.”

Lần này đến lượt Diệp Dung Dung hết hồn mở to miệng.

“Nói như vậy thì anh càng không có cơ hội.”

“Phải không?”

Diệp Dung Dung giống như bị kích thích, lớn tiếng nói, “Hứa Dịch Châu, là tự anh hèn nhát, bây giờ cơ hội bị người khác lấy được, thế nào, còn muốn làm kẻ thứ ba sao?”

“Phải, thì thế nào?” Giọng điệu nhẹ nhàng nhưng rất kiên định.

“Tiết Sam Sam cô ta không dám!”

“Tôi sẽ ép cô ấy.” Hứa Dịch Châu đã không phải Hứa Dịch Châu lúc trước rồi, hôm nay có thể ngồi vào vị trí kia, đương nhiên có thủ đoạn của anh.

.....

“Sam Sam, rót ly nước giúp anh.”

Trong lòng Sam Sam vốn cảm kích Boss cho cô chơi game, vừa thấy Boss làm việc cực khổ như thế, hiển nhiên sẽ không từ chối, nào đâu biết Phong Đăng cũng đang chơi game.

“Mới xay nhé, cà phê nóng.”

“Được.” Sam Sam xuống lầu, bảo di Thanh xay cà phê, rồi tán dóc với di Thanh quên ngày đêm.

Tại Phong Đăng kẹp di động, một bên phá máy tính Sam Sam.

“Nói đi, làm như thế nào?”

“Chính là chọn vào.... Sau đó...” Quản lý bộ phận kỹ thuật đang vui vẻ ăn bữa tối ánh nến với bạn gái, bị một cuộc điện thoại của Boss phá hỏng không

khí, hỏi là chuyện gì, kết quả chỉ là một chút chuyện P.

“Ừ, tăng 20% tiền lương.”

Tâm tình của quản lý vốn dĩ không tốt nghe câu này, lập tức tinh thần tỉnh táo, “Cảm ơn chủ tịch, chủ tịch chơi vui vẻ.” Bây giờ, cái nhân bạn gái để ý có thể mua được rồi.

Ly hôn thành công.

Phong Đăng lại phá máy tính cả buổi, cuối cùng trên đầu nhân vật game của Sam Sam xuất hiện dòng chữ “Vợ của Tôi thật vĩ đại”

Sam Sam bùng cả phê trở lại thư phòng, thấy Boss vẫn trầm tĩnh ngồi trước máy tính, rất là cảm động. Boss đại nhân nuôi mình thật quá vất vả!

Phong Đăng thấy Sam Sam đi vào, lập tức tắt trang web game ____ mở bảng báo cáo tình hình thành tích công ty Phong Đăng ba năm gần đây ra.

Tất cả trông như bình thường, lại để lộ ra vẻ kỳ lạ.

Hứa Dịch Châu vừa về đến nhà là mở máy tính ra ngay, thấy Sam Sam online, đang định nói chuyện với cô, thì phát hiện trên đỉnh đầu Sam Sam hiển thị thân phận: Vợ của Tôi thật vĩ đại.

Hứa Dịch Châu cảm thấy khó hiểu, căn bản anh không có ly hôn với Sam Sam, nhưng tại sao Sam Sam có thể đơn phương tiến hành ly hôn nhỉ. “Tôi thật vĩ đại” đó là ai vậy?

Hứa Dịch Châu không hỏi Sam Sam, dù sao cũng không thể vừa gặp Sam Sam đã hỏi “Vì sao em lại ly hôn với tôi?” được.

[Nhất Châu Chu]: Sam Sam.

[Boss đại nhân thật vĩ đại]: Hứa Dịch Châu, anh đến rồi.

Mấy tiếng sau đó, trong lúc Hứa Dịch Châu và Sam Sam tán gẫu, mà Phong Đăng chỉ có thể ngậm đắng nuốt cay trừng mắt nhìn bóng lưng Sam Sam

.....

“Chủ tịch Phong, Hứa tổng đến rồi.” Lần đầu tiên Phong Đăng xúc động đến độ muốn chửi tục. Từ khi ký kết hợp đồng kia, chỉ cần có một lỗi sai, cái tên Hứa Dịch Châu đó cũng tự mình đến đây, không sớm không muộn đều trước giờ ăn cơm một tiếng, sau khi bàn bạc xong xuôi thì nói một câu, “Thời gian không còn sớm, cùng ăn cơm trưa được không.” Đương nhiên, khi đó Sam Sam cũng sẽ tới. Nếu ngay cả khiêu khích như vậy mà Phong Đăng còn nhìn không ra, thì thật sự là sống uống phí gần ba mươi năm cuộc đời.

Anh thật muốn xem, lần này đến lại bởi vì lỗi sai nào nữa.

“Hứa tổng, mời vào.”

Phong Đăng mỉm cười chìa tay bắt tay phải Hứa Dịch Châu đưa tới, nhìn như bình tĩnh, thật ra hai người đàn ông đều đang âm thầm dùng sức.

Nửa phút sau, hai người buông tay cùng lúc.

“Không biết hợp đồng còn có sai sót gì, làm phiền Hứa tổng đích thân đi một chuyến.”

Hứa Dịch Châu mỉm cười, “Sai sót không đáng kể, chỉ là mấy lỗi chính tả.” Phong Đăng có loại cảm xúc muốn bóp chết đối phương, Boss vốn bình tĩnh đụng vào chuyện liên quan tới Sam Sam một chút là trở thành mất bình tĩnh.

“Boss, em đến ăn cơm nè.”

“Sam Sam, cùng đi nhé.”

“Hứa Dịch Châu à? Được thôi.”

Tuy nói Sam Sam ngốc nghếch trong chuyện yêu đương, nhưng đối mặt với tình cảm dâng tràn như thủy triều này, Sam Sam vẫn có cảm giác chút ít. Mấy ngày nay, Sam Sam vẫn có thể nhận ra sự khó chịu của Boss đại nhân ở nhà, vừa đến buổi tối, khụ khụ, ngượng muốn chết, không nói không nói nữa. Sam Sam cảm thấy cần phải nói chuyện với Hứa Dịch Châu một chút.

“Hôm nay em muốn ăn Buffet (bút – phê).”

“Được.” Hai người đàn ông cùng trả lời.

“Boss, em muốn cái này, cái này..... cái này, được rồi, cứ nhiều đây, anh đi lấy giúp em đi.” Sam Sam nũng nịu.

Bây giờ đương nhiên Phong Đăng sẽ không cự tuyệt, chỉ có thể trừng mắt liếc Hứa Dịch Châu đối diện một cái.

“Hứa Dịch Châu.”

“Sao vậy?” Anh biết Sam Sam có chuyện muốn nói với anh.

“Không phải anh thích tôi chứ?” Trước kia cô cũng từng hỏi Phong Đăng câu này.

“Đúng.” Trả lời kiên định dứt khoát.

“Tôi thích đại Boss.”

“Tôi biết.” Anh nói không thêm đề ý chút nào.

“Không! Tôi yêu anh ấy.” Bởi vì lời nói to gan mà Sam Sam xấu hổ cúi đầu, những lời này cô cũng chưa từng nói với đại Boss, “Anh đừng thấy đáng về tôi lúc nào cũng sợ đại boss, kỳ thật tôi rất thích thứ cảm giác này.”

Sam Sam, mày là người cuồng chịu ngược hả?

“Mỗi vợ chồng đều có cách thức ở chung của chính họ, mà đó chính là phương thức sống chung giữa tôi và Boss, anh cảm thấy anh ấy quá áp thế, thật ra chỗ nào anh ấy cũng nhân nhượng tôi, tôi yêu anh ấy, tôi sẽ không rời xa anh ấy, anh, anh đừng thích tôi.”

Hứa Dịch Châu cứ nhìn Sam Sam như vậy, cảm giác như Sam Sam trong cuộc thi biện luận đã trở lại, vẻ mặt, giọng điệu không khác năm đó, xem ra Phong Đăng đã bảo bọc cô cực kỳ tốt.

Hứa Dịch Châu hơi run rẩy đứng dậy, “Tôi biết, thế nhưng Sam Sam, tôi vẫn không muốn từ bỏ.” Nói xong liền rời đi.

Phong Đăng xuất hiện rất đúng lúc, trong tay còn bưng đồ ăn Sam Sam chỉ ban này.

“Anh có nghe thấy gì không?”

“Anh nên nghe cái gì sao?”

Sam Sam cúi đầu ăn cơm, Phong Đăng nhìn cô vợ nhỏ của mình chăm chú, trong ánh mắt đầy ý cười, khóe miệng đã sắp chạm tới lỗ tai. Xem ra, người đang yêu đều chỉ có một bộ dạng, ngay cả Boss cũng không thể may mắn thoát khỏi rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Tuần trăng mật của Sam Sam và đại Boss (1)

Editor: Tiểu Vân Hy

Tuần trăng mật của Sam Sam được quyết định địa điểm ở nước Pháp, một nơi chứa đựng hoài ức đau khổ mà tốt đẹp.

Từ sau khi sử dụng sản phẩm của Pháp được Linda đề cử, làn da Sam Sam càng ngày càng trắng nõn nà, càng ngày càng bóng láng hơn, tất nhiên Phong Đăng nhìn thấy rất hài lòng, bảo Linda giới thiệu thêm nhiều sản phẩm dưỡng da nữa, có thể tưởng tượng được, khi Sam Sam cầm một đồng sản phẩm mới đến thỉnh giáo đại Boss về phương pháp sử dụng thì đại Boss luôn dùng ánh mắt “anh rất mất thể diện” nhìn Sam Sam, sau đó mới có thể thuận tiện dán sát, dịu dàng viết ra và giải thích rõ cách sử dụng.

“Hành khách chuyến B9237 xin chú ý, lập tức sẽ đăng ký....”

“Hự hự.” Sam Sam kéo ba va li lớn đi tới phía trước.

Phong Đăng: “Sam Sam, chúng ta đi tuần trăng mật, không phải đi chạy nạn.”

“Nhưng mà....” Tuy rằng nói như vậy, nhưng một khi sắp xếp hành lý thì lại nghĩ phải mang cái này, mang theo cái kia, bất tri bất giác đã là năm vali lớn rồi. Sam Sam xoay đầu nhìn nhìn sang trợ lý chủ tịch đang kéo hai valy lớn, ngượng ngùng cười cười.

“Edison, đem mấy thứ này về đi.”

“Vâng, chủ tịch.”

Sam Sam vội ngăn cản, ôm khư khư hành lý như chú chó nhỏ bảo vệ thức ăn, “Tại, tại sao chứ?”

Phong Đăng đưa túi du lịch trong tay lên, “Mang theo nhiều đây được rồi.”

“Cái gì? Trong đó chỉ có mấy bộ quần áo thôi!” Nghe Phong Đăng vừa nói như thế, Sam Sam càng sốt ruột, “Thế này sao được, áo tắm, mũ, đồ trang điểm, sản phẩm dưỡng da của em, mọi thứ đều ở trong kia.”

Phong Đăng không cho Sam Sam cơ hội nói rõ xúu nào, chỉ ném một câu “Tới đó rồi mua” là đi qua hải quan ngay, Sam Sam chỉ có thể thỏa hiệp.

Sam Sam chán nản, đồ tư bản chủ nghĩa đại gian ác này!!

Trên máy bay, Sam Sam gặp một cậu thiếu niên Pháp đẹp trai, bộ dáng có vẻ như mười tuổi. Rất muốn tán gẫu với cậu ấy, nhưng xét thấy ngôn ngữ của cả hai không thông nên đành từ bỏ. Thế nhưng, thiếu niên người Pháp lại không nghĩ vậy, vui vẻ khoa tay múa chân trò chuyện gì đó với Sam Sam, cảm xúc xúc động, ghế máy bay cũng giật run lên, Sam Sam có hơi lo lắng, nếu dùng sức một cái thì ghế ngồi có hỏng luôn không....

Đối mặt với cậu nhóc nhiệt tình, dường như Sam Sam cũng bị lôi kéo theo, khua tay trò chuyện.

“Đứng đứng.”

“Đứng vậy đứng vậy.” (Tác giả: Trong tiếng Pháp.... Tiểu Phạm không biết, cho nên... hi hi)

.....

.....

Không biết nói đến cái gì, cậu nhóc người Pháp và Sam Sam đều cười phá lên.

Vẫn còn may đây là khoang hạng nhất, nếu không những người khác nghe thấy chắc chắn sẽ cho rằng hai người họ là người điên, Phong Đăng đã nghĩ như thế.

Phong Đăng bắt đầu đi về phía Sam Sam về phía mình, nhưng hiệu quả rất nhỏ. Vì vậy, lại kéo, kéo nữa, kéo mãi.

Sam Sam nổi giận, quay đầu trừng mắt nhìn Phong Đăng, “Sao thế? Ghen tị à?”

Phong Đăng đỡ trán, không còn gì để nói: “Em và cậu ta nói tới nói lui cũng chỉ có hai việc.”

Sam Sam “.....”

Sam Sam biết cái loại chuyện ghen tuông này sẽ không xảy ra trên người Boss, Sam Sam chưa hề đoán trước được một ngày nào đó trong tương lai, Boss sẽ ăn lọ dấm chua to tướng thật lâu năm.

Khoảng thời gian tiếp theo, Sam Sam rất yên lặng, cậu nhóc người Pháp vẫn nhiệt tình như lửa, mà Sam Sam chỉ mỉm cười đáp trả.

“Tại sao không nói gì, vừa nãy không phải nói chuyện rất vui sao.” Một loạt tiếng Trung lưu loát phát ra từ miệng cậu nhóc người Pháp.

Ánh mắt Sam Sam khó tin nhìn cậu thiếu niên người Pháp mỉm cười trước mặt, sau đó khuôn mặt trở nên hung dữ, nghiến răng nghiến lợi: “Cậu hiểu tiếng Hoa hả?”

“Đứng vậy.”

“Vậy phải nói chứ, cậu có biết lời tôi và cậu nói lúc nãy là hai chuyện khác nhau không?”

“Biết.”

“Vậy vì sao cậu không nói!!” Sam Sam hơi mất khống chế.

“Chơi vui mà.”

“Chơi vui, vui á?”

“Đứng rồi.”

Sam Sam nhìn cậu nhóc người Pháp trước sau như một cười hồn nhiên vô tội đối diện, không nói được câu nào, ngoảnh đầu nhìn Boss nhắm mắt nghỉ ngơi, bỗng dưng cảm thấy thân thương bội phần, từ từ ngả đầu trên vai Phong Đăng.

Thân thể Phong Đăng hơi cứng lại, sau đó khước miệng cong lên mỉm cười trộm.

Máy bay hạ cánh.

Paris nước Pháp, nơi mà chắc chắn phải tới trong cuộc đời của một người phụ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Tuần trăng mật của Sam Sam và đại Boss (2)

Editor: Vân Hy

Sam Sam vừa xuống máy bay đã bị cảnh người nước ngoài tóc vàng ở khắp nơi thu hút, cậu nhóc người Pháp xuống cùng Sam Sam đi theo sao sau muốn nói chuyện với cô, thế nhưng Sam Sam không thèm để ý cậu, và lại sau lưng cô còn có Boss làm người hộ tống, cậu nhóc Pháp biết bây giờ không phải thời cơ thích hợp để tiếp lời, chỉ có thể đi trước.

Sam Sam nhìn thấy cửa hàng miễn thuế, không chút suy nghĩ chạy tới, “Boss lại đây, cửa hàng miễn thuế nè.”

Oa, rẻ như thế, giá cả đều thấp hơn trong nước một nửa! Tôi lấy tôi lấy tôi lấy tôi lấy!!

“Vậy mua mấy cái này.” Sam Sam đặt sản phẩm mình chọn lên quầy thu ngân.

Theo từng tiếng “Tích”, sắc mặt Sam Sam càng ngày càng ủ rũ, người bán hàng thấy vẻ mặt của Sam Sam, nghĩ rằng quý cô này có thể không mang đủ tiền, nghĩ vậy nên động tác trên tay trở nên chậm chạp hơn rất nhiều.

Phong Đăng buồn cười nhìn Sam Sam, cô ấy nghĩ chỗ này bán rẻ, trái lại chọn nhiều hơn, rốt cuộc phải trả số tiền lớn.

Trên đường tới khách sạn, Sam Sam vẫn ủ oải, dù cho Phong Đăng dỗ thế nào cũng không có hiệu quả, Phong Đăng đành phải xuất ra đòn sát thủ.

“Sam Sam, em có biết lần này đi hưởng tuần trăng mật anh đã nói như thế nào trong công ty không?”

Sam Sam miễn cưỡng, “Nói thế nào?”

“Anh nói anh phải đi công tác, nhân tiện mang theo nhân viên kết toán cao cấp hàng đầu của chúng ta.”

Khóe miệng Sam Sam co rút, “Sau đó thì?”

“Nói thế là, tiền chúng ta sử dụng đều do công ti chi trả.”

Ánh mắt Sam Sam sáng lên, “Thanh toán á?”

“Ừ.”

“Thật tốt quá!!” Kế tiếp Sam Sam lại lú lú suốt một đường, Phong Đăng thấy bà xã dễ bị lừa như vậy không khỏi bó tay, cô ấy không biết ư, dù chi trả, vẫn là tiền của Phong Đăng anh trả.

Địch*, đây là khách sạn á? Đây là thiên đường chứ!

[* Kháo: một câu chửi - __ - mình chuyển thành địch cho nó thuần hơn.]

Sam Sam ngâm mình trong bồn tắm, nhìn sinh vật biển lang thang xung quanh mình, cảm giác tuyệt diệu quá.

“Cốc cốc.”

“Sam Sam ơi?”

Sam Sam: “Chuyện gì thế?”

“Nội y của em rơi trên đất, không lấy sao.”

Không lấy? Rơi trên đất? Cô nhớ rõ sau khi đi vào có kiểm tra rồi mà? Hay là nhớ nhầm?

“Vậy anh lấy đem vào giúp em với.”

“Ừ.” Ở ngoài cửa Phong Đăng cong lên nụ cười thực hiện được gian kế.

“Cảnh cách.”

Hơi nóng làm khuôn mặt Sam Sam có chút đỏ ửng, mái tóc dài nghe lời dán trên vai cô, Phong Đăng nhìn bộ dạng Sam Sam nhắm mắt vô cùng hường thụ, có phần miệng đắng lưỡi khô.

Hai tay xoa mặt Sam Sam, Sam Sam mở to mắt: “Đại Boss.....um..”

Ngón tay Phong Đăng duỗi vào trong làn tóc đen của Sam Sam, dán chặt môi mình lên Sam Sam, đầu lưỡi thăm dò tiến vào trong miệng chơi đùa với cô. Đường như hồi lâu sau, đầu óc Sam Sam cũng hơi nóng lên, lá gan cũng biến thành lớn hơn.

Bàn tay nhỏ bé của Sam Sam thò vào trong áo sơ mi Phong Đăng, vuốt ve cơ bụng sáu múi màu đồng rắn chắc, hình như Sam Sam cảm thấy chơi rất vui, cứ dậm dậm chọt chọt, Phong Đăng bị cô làm cho khó chịu vô cùng, cởi quần áo, bước vào bồn tắm. Bồn tắm rất lớn, hoàn toàn không có tình trạng nước tràn ra ngoài.

Tay Phong Đăng chạy trên người Sam Sam, càng ngày càng đi xuống, nơi riêng tư của Sam Sam bị Phong Đăng lần mò, vẫn còn ở trong nước, thật là xấu hổ quá.

Cuối cùng Phong Đăng mạnh mẽ một cú, bắt đầu chuyển động trong thân thể Sam Sam, theo thân thể lay động, làn nước cũng kịch liệt dập dòn.

“Boss!!”

Kích tình qua đi, Phong Đăng bế Sam Sam ra khỏi nước, cẩn thận chà lau, giúp cô mặc áo ngủ, sau đó cùng Sam Sam mệt mỏi đi ngủ...

Giữa trưa ngày thứ hai Sam Sam mới mơ màng tỉnh dậy, nhìn nhìn người bên cạnh, vẫn còn đang ngủ. Nghĩ đến chuyện đêm qua, trên mặt cô lại là một mảnh đỏ ửng.

“Boss, em muốn ngắm tháp Eiffel.”

“Được.”

“BOSS, nhanh chụp hình cho em!” Sam Sam đứng giữa quảng trường gọi Phong Đăng đứng cách đó không xa.

“Không mang máy ảnh.”

Cái gì! “Sao anh có thể không mang theo máy ảnh chứ? Sao có thể, sao có thể hả?!”

“Tối hôm qua quá mệt.”

Sam Sam lập tức im ru.

Sam Sam không biết, tuy rằng Boss không chụp ảnh cho cô, nhưng cách đó chừng hai mươi mét, một người Pháp đang ngắm vào cô chụp liên tục, tựa như sợ bỏ lỡ một động tác, một biểu cảm nào đó của cô.

Người Pháp nọ chính là cậu nhóc ngồi chung máy bay với Sam Sam.

Gọi anh ta là cậu nhóc người Pháp tựa hồ có hơi miễn cưỡng, chẳng qua là anh ta có dáng vẻ loli, thật ra anh ta đã hai mươi lăm rồi, cũng chính là người có biệt danh “poisonous” nổi tiếng tâm quốc tế, tiếng trung dịch là “Độc dược.” Tuy rằng chỉ hai mươi lăm tuổi, nhưng anh ta đã là nhiếp ảnh gia thành danh mười năm.

Anh ta thích cô gái đến từ phương Đông này. Người Pháp có một đặc điểm, thích thì sẽ hành động tức khắc, lập tức đuổi theo Sam Sam, luôn giữ khoảng cách mười mét với họ, một bên đi theo còn một bên không quên chụp ảnh...

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Nhật ký Sam Sam sinh em bé

Editor: Vân Hy

Sam Sam: “Boss, em hỏi hộp quá.” Sam Sam sắp bị đẩy vào phòng giải phẫu nắm chặt tay Phong Đăng, giọng run run nói.

Ngay cả Phong Đăng cũng không có kinh nghiệm về mặt này đương nhiên không biết an ủi như thế nào. Chỉ có thể gọi điện bảo Ngôn Thanh và Phong Nguyệt đã có thai hai lần tới truyền dạy kinh nghiệm.

Đối tượng chỉ dạy của Ngôn Thanh là Phong Đăng.

Đối tượng dạy dỗ của Phong Nguyệt là Sam Sam.

Ngôn Thanh: chủ tịch, phụ nữ sinh con giống như gà mái đẻ trứng, trước khi sinh luôn phải kêu to mấy tiếng, không có chuyện gì đâu.

Phong Đăng:.....

Ngôn Thanh: Chủ tịch, đây là câu chân ngôn em rút ra từ hai lần kinh nghiệm vô cùng quý giá đó.

Phong Đăng: “Ai hỏi cậu chuyện Sam Sam hét to chỉ?” Sam Sam mang thai mười tháng còn xảy ra ít chuyện sao, huống chi tiếng kêu nho nhỏ này.

Đề chúng ta chỉnh ống kính đến chín tháng trước.

Sau khi Sam Sam biết mình mang thai từ miệng Boss, đầu tiên là ngửa mặt lên trời la to một tiếng, ngay sau đó là lăn ra ngủ mê man không tỉnh, dọa Phong Đăng hoảng hồn vội bấm 120, nhưng không đợi bác sĩ chạy tới, Sam Sam đã tự mình tỉnh lại.

Kết quả chính là...

Phong Đăng: Vợ của tôi không sao, các anh có thể về được rồi.

Bác sĩ A: Con mẹ nó! Anh cho là xe cấp cứu không cần trả tiền dầu à!

Bác sĩ B: Thấy trong điện thoại anh nôn nóng thế, làm hại chúng tôi ngay cả đèn báo cũng chưa kịp bật! Còn vượt đèn đỏ mấy lần! Anh tưởng rằng xe cứu thương khỏi cần trả hóa đơn phạt à!

Sam Sam and Phong Đăng:..... [=))))]

Mang thai bốn tháng, Sam Sam nôn nghén cực kỳ nghiêm trọng.

Tất cả người thân bạn bè tốt gửi tới đủ loại thức ăn, chỉ mong có thể vào miệng Sam Sam.

Đầu tiên Phong Nguyệt đưa tới đồ ăn Giang Nam đẹp mắt, hiệu quả không tốt.

Sau đó là Lục Song Nghi đem tới bữa ăn do trung tâm Nguyệt Tử chuyên môn chế biến cho phụ nữ sinh con ở cữ, kết quả bị một câu “Mình còn chưa sinh mà” của Sam Sam trả về.

Tiếp theo lại là tình địch của Phong Đăng – Hứa Dịch Châu gửi đến đồ ăn do đầu bếp của nhà hàng anh ta mở chế biến, Phong Đăng trả về không chút suy nghĩ.

Cuối cùng thành công vẫn là ba của Sam Sam, khi nghe tin con gái ăn không ngon ngủ không yên, ông mang theo hai bao hoa quả to đến thu phục.

Năm tháng....

Sáu tháng...

Tám tháng.....

Nhớ lại mười tháng này, cuộc sống y như địa ngục mà!

Ngôn Thanh: Vậy chủ tịch...

Phong Đăng: Chính là, chúng ta.....

Không đợi Phong Đăng nói xong, Ngôn Thanh đã cắt lời anh: “Em hiểu mà, ý của chủ tịch là phụ nữ đang sinh con trong phòng sinh, bây giờ chúng ta nên làm gì phải không?”

Ngôn Thanh nhú mày, cơ thể hơi nghiêng về phía Phong Đăng, thần bí nói: “Hai chữ thôi!”

Phong Đăng tập trung cao độ.

“Bình tĩnh!”

Phong Đăng: “.....”

Phong Nguyệt: “Sam Sam, thật ra sinh con không có gì mà khấn trọng! Sinh con tựa như rặn khi đi đại tiện, ừ ừ vài tiếng là đẩy ra thôi!” Không hổ là vợ chồng với Ngôn Thanh, đến cả cách thức nói chuyện cũng giống nhau.

Sam Sam.....

Phong Nguyệt: “Sao thế? Chị không tin à? Em là người từng trải có kinh nghiệm sinh hai lần rồi đó.”

Sam Sam: “.....” Không biết ai lúc sinh con lần hai khóc chết đi sống lại, lại người từng trải á, chắc.

Phong Nguyệt: “Này Sam Sam... nè. %.....%#.....@¥%%¥#”

Nửa giờ thuyết giảng dài đằng đẵng trôi qua.

Phong Nguyệt: “Sam Sam, chị hiểu rõ rồi chưa?”

Về mặt Sam Sam xanh mét, gian khổ nói: “Chị muốn sinh rồi!”

Phong Nguyệt: “Á!!! Muốn sinh!!! Hộ sĩ!!!”

Quá trình sinh sản của Sam Sam rất thuận lợi, bây giờ đang vui vẻ ăn trái cây, nhìn Phong Đăng bên cạnh vẫn giữ vẻ mặt đờ đẫn, nghĩ đến chuyện lúc này, là Sam Sam không nhịn nổi bật cười.

Khi cô sinh, đại Boss kiên trì muốn tự ghi lại thời khắc thiên liêng này, nhưng bởi vì vị trí bào thai đưa bé nằm không đúng, dẫn đến hơi khó sinh, Phong Đăng cũng kệ chuyện quay phim, chỉ có thể nhủ chặt mày, nhì Sam Sam, miệng vừa cổ vũ. Có lẽ là do quá mức căng thẳng, sau khi nghe được tiếng khóc đầu tiên của đứa nhỏ, đại Boss hoa hoa lệ lệ hôn mê bất tỉnh.

“Ha ha ha ha ha ha.”

Phong Đăng trừng mắt liếc nhìn Phong Đăng và Ngôn Thanh.

Sam Sam: “Đại Boss, đặt tên của con chúng ta chưa?”

Vừa bị hỏi như vậy, Phong Đăng lại sững sờ, mười tháng mang thai, Sam Sam liên tiếp xảy ra chuyện, nên làm gì còn có thời gian yên lành để nghĩ chuyện đặt tên cho con chứ.

“Vẫn chưa.”

Sam Sam: “Bản thân em đã nghĩ ra một cái tên.”

“Gọi là Phong Lưu Trác Nhiên.” Sam Sam chưa kịp vì bản thân nghĩ ra cái tên này mà đắc ý.

“Phụt.” Phong Nguyệt đang uống nước lập tức phun hết ra. “Chi bằng chị cứ gọi là Phong Thành Phát Phói, Phong Hoa Tuyết Nguyệt cho rồi!”

“Cái đó cũng không tệ.”

Phong Đăng, Ngôn Thanh:.....

Cuối cùng, dưới tâm nguyện mãnh liệt của Sam Sam, tên của cục cưng vẫn gọi là “Phong Lưu.” [=)))))]

Mà nhiều năm sau, lại là một đoạn truyền kỳ.

3 Chương 11: Sam Sam chống kẻ thù – ngày tận thế

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Ngày Tận Thế, Sam Sam kháng địch

Chuyển ngữ: Hiểu Vân

Mấy ngày nay Phong Đăng đều về nhà rất trễ, Sam Sam trở nên có chút nghi thần nghi quỷ. Phong Đăng nhìn thấy khá là thích thú nhưng không tránh

khỏi có chút lo lắng. Đưa em họ con ông bác gây họa làm to bụng con người ta, quýnh quáng đến nhờ anh giúp đỡ. Kết quả thì thế nào, anh cái gì cũng chưa làm, đã mang họa vào thân, cái cô tên Tần Thanh kia luôn lợi dụng danh nghĩa của em họ để hện anh ra, hện không được liền đến chỗ em họ náo loạn, phụ nữ thật đúng là sinh vật đáng ghét.

Hôm nay, Phong Đăng mười hai giờ mới về nhà, trong nhà để ngọn đèn vàng mờ mờ, đột nhiên Sam Sam từ phía sau cửa nhảy ra, cầm máy ghi âm đưa tới trước mặt Phong Đăng, “Thành thật xử nghiêm, kháng cự càng nghiêm!! Nói, mấy ngày nay buổi tối anh đi đâu.”

Phong Đăng buồn cười nhìn Sam Sam trong bộ dạng cảnh sát bắt người, bật cười, không sai, Sam Sam gần đây rất thích cái trang. “Không nói với em.”

Sam Sam: “!!!!” Thì ra lâu lỏng bên ngoài đều có lý do!

Sam Sam còn chưa chịu bỏ qua, Phong Đăng dứt khoát lao qua kéo cô. “Thật sự không có gì, làm sao có mà nói cho em.” Sau đó anh hôn lên đôi môi anh đào nhỏ nhắn của Sam Sam, đầu lưỡi linh hoạt tiến vào khoang miệng, quấn quýt cái lưỡi thom tho của Sam Sam.

Có hương vị rượu cốc tai, trong trạng thái mê ly, Sam Sam tựa hồ có chút nhận thức như vậy. Nhưng Sam Sam chưa kịp nghĩ nhiều, Phong Đăng lại bắt đầu tiến công mãnh liệt một lần nữa, Sam Sam chỉ có thể tạm thời đầu hàng, tục ngữ đã nói giữ được núi xanh sợ gì không có củi đốt đó thôi.

Sáng sớm, Sam Sam chống đỡ xương sống thất lưng thức dậy, đi xuống lầu, thấy Phong Đăng đang vui vẻ tự mình làm bữa sáng. Phải biết rằng Phong Đăng rất ít khi tự mình xuống bếp, Sam Sam cảm thấy cái này khẳng định chính là bữa cơm cuối cùng trước khi xử tử, nghĩ vậy, hốc mắt Sam Sam bắt giác đỏ lên, nước mắt cũng thấp thoáng rơi xuống.

Phong Đăng nhìn thấy thế lập tức buông ly nước trong tay, ôm lấy Sam Sam, “Làm sao vậy? Sam Sam.”

Sam Sam gạt ánh mắt hồng hồng, “Đại BOSS, có phải anh không cần em nữa hay không?”

Phong Đăng ngẩn người, trả lời: “Làm sao có thể?”

Sam Sam: Vậy sao anh tự mình xuống bếp làm gì?

Phong Đăng: Anh muốn làm cho em ăn.

Sam Sam: Thật sự chỉ đơn giản như vậy?

Phong Đăng: Ừ.

Sam Sam đơn thuần như thế, có được câu trả lời khẳng định của Phong Đăng lập tức toét miệng cười, Phong Đăng nghĩ có phải bản thân mình đã quá cứng nhắc hay không.

“Leng keng.”

“Dì Thanh, ra mở cửa.”

Cửa chưa mở, tiếng đã tới trước.

“Phong Đăng, anh làm gì sao không nghe điện thoại của em!”

Phong Đăng càng ngày càng không chịu được người phụ nữ này, xem ra phải sử dụng biện pháp mạnh hơn một chút.

“Xin gọi tôi là Phong chủ tịch.” Sự giáo dục lễ nghĩa nhiều năm qua không cho phép Phong Đăng lớn tiếng đối với phụ nữ.

Tần Thanh thấy Sam Sam với Phong Đăng cùng nhau dùng bữa lập tức nổi cơn tức, “Cô là ai chứ?”

Sam Sam ở những sự kiện trọng đại luôn luôn có cách xử lý rất là trình độ, vẫn như năm đó đối mặt Diệp Dung Dung, Hứa Dịch Châu.

“Cô xông vào nhà của tôi còn hỏi tôi là ai sao? Cô chưa ăn điểm tâm máu không lên tới não hay sao?” Miệng độc xà của Phong Đăng đã bị Sam Sam học được năm phần.

“Cô!” Tần Thanh thật ra không suy nghĩ kỹ, sáng sớm đã chạy đến nhà Phong Đăng, nhìn thấy người phụ nữ này thì tám phần chính là vợ của Phong Đăng.

“Cô cái gì cô chứ, Trình tiểu thư, tôi khuyên cô vẫn là ngoan ngoãn về nhà bán thịt đi thôi.”

“Tôi không phải họ Trình!! Tôi họ Tần.”

Phong Đăng thấy Tần Thanh một mặt phát điên lại vẫn không bắt được trọng điểm trong lời Sam Sam, nhất thời không nhận được, bật cười.

Sam Sam một mặt vẫn đàm phong tình, dáng vẻ như đã hiểu. “À, thực xin lỗi, Trương tiểu thư, thì ra cô họ Tần à.”

“Đàn bà thôi!!!!!!” Tần Thanh tức tối đi qua đi lại, hận không thể bóp chết Sam Sam, nhưng ngại có mặt Phong Đăng nên vẫn cố nhịn xuống.

“Được rồi được rồi, là Lý tiểu thư. Tôi muốn trước khi cô đi tặng cho cô món quà nhỏ.”

Tần Thanh bị Sam Sam đột nhiên chuyển biến thái độ làm cho mông lung, liền đứng như vậy, nhìn Sam Sam đi vào một cái phòng sau đó đi ra, trên tay cầm một túi gì đó.

“Cầm đi.”

“Cái gì vậy?” Tần Thanh vẫn như cũ không hề thanh tỉnh, hỏi lại.

“Đương quy!”

Di Thanh lúc trước sinh bệnh nên uống thuốc bắc cũng còn dư chút ít. “Đương tiểu thư, đi thông thả nhé.” Nói xong vỗ bộp bộp mấy cái lên người Tần Thanh, sau đó thuận thế đẩy cô ta ra ngoài cửa.

“Tiện nữ!!!!!!!!!!”

Tần Thanh đi vào khách sạn, một đám chị em của cô ta ủa tới hỏi tình hình chiến đấu như thế nào, nhìn thấy vật dán dính trên bả vai cô ta thì không thể nhịn được, bật cười.

Tần Thanh nghi hoặc, “Chuyện gì?”

Mấy chị em chỉ chỉ vai cô, Tần Thanh quay đầu, sắc mặt lập tức giống như ăn phải phân.

“Tiện nữ, chúng ta chờ xem!!” Nói xong, xé cái bao dính trên người mình xuống, quăng ở trên đất.

Một người phục vụ lập tức tiến đến. “Tiểu thư, xà rác bừa bãi đã là sai rồi, huống chi còn là vật phẩm riêng tư, thực xin lỗi, cô bây giờ đã bị xếp vào sổ đen.”

Sam Sam tự biết đại BOSS không khéo giải thích, cũng không hỏi đến. Phong Đăng cũng rất vui vì Sam Sam đối với chính mình có sự tin tưởng. Thật lâu thật lâu về sau, sau khi từ miệng em họ của đại BOSS biết được chuyện này, Phong Doãn [em họ của Phong Đăng] đã bị xếp vào sổ đen của Sam Sam.

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nhật ký Tiểu BOSS chọn đồ Vật đoán tương lai

Chuyển ngữ: Hiểu Vân

Hôm nay nhà họ Phong phải nói là vô cùng náo nhiệt, cha mẹ Sam Sam, Phong Nguyệt Ngôn Thanh, chú bác em họ, Lục Song Nghi... đều tề tụ đông đủ, vì chính là ngày tổ chức cho tiểu “Phong Lưu” nhà Sam Sam chọn đồ vật đoán tương lai.

Một đám người lớn cũng đang lo lắng nên chọn cái gì để đặt trên bàn chọn đồ vật đoán tương lai, thảo luận phải nói là kích động lòng người, mà tiểu nhân vật chính của chúng ta còn đang nằm vù vù ngủ say, còn Phong Đăng lại là đáng về địa chủ phủ tay.

Tiểu Phong Lưu thức giấc, lực chú ý của người lớn tự nhiên liền dời đi. Lục Song Nghi cầm cuốn sách mới ra của chính mình [Cầm dục nữ vương] đi đến trước mặt Tiểu Phong Lưu hươu hươ, “Tiểu Phong Lưu có muốn cái này không? Đến chỗ mẹ nuôi đi này.”

Sam Sam vừa thấy cái bìa mười tám cộng này lập tức đảo thái, Lục Song Nghi bị knockout.

Vị thứ hai, Ngôn Thanh cầm một bộ đồ chơi đàn dương cầm thu nhỏ đi đến trước mặt Tiểu Phong Lưu, ấn đàn, lập tức trong mắt Tiểu Phong Lưu đảo qua cảm giác hứng thú, bất quá chỉ có một chút liền âm ỉ, nhân tiện còn nhìn Ngôn Thanh khinh khinh, giống như đang nói “Chú nghĩ con ngốc sao, nhìn không ra đó là đồ giả à, khi dễ con tuổi còn nhỏ à.” Ngôn Thanh lúc này cảm thấy cực kỳ giống bị nhìn dưới ánh mắt xám xịt của đại BOSS, chuẩn bị.

Vị thứ ba là người đã bị Sam Sam cho vào sổ đen Phong Doãn, Sam Sam đương nhiên không muốn thấy anh ta, hận óc cạp ô tự nhiên cũng sẽ không thích, kết quả là Sam Sam vung tay nhỏ bé, trực tiếp thủ tiêu tư cách tiến cử của anh ta, nhưng vào lúc Phong Doãn rút lui, Tiểu Phong Lưu đột nhiên lại làm âm ỉ lên, duỗi thẳng cánh tay, dường như nhất định phải đòi lấy gì đó trong tay Phong Doãn, Phong Doãn thuận tay đưa ra, đã bị Tiểu Phong Lưu chộp lấy ôm trọn trong lòng.

Sam Sam“.....”

Sam Sam: “Chú mang theo cái gì?”

Phong Doãn có chút lắp bắp.

“Là bao cao su.” Đại BOSS bế tiểu Phong Lư này giờ bình tĩnh trả lời.

Sam Sam: “.....”

Mọi người: “.....”

Sam Sam cảm thấy không thể để đứa con thuần khiết của mình tiếp thu tư tưởng ô nhiễm do bản từ người này, lập tức giựt lấy bao cao su trong tay tiểu Phong Lư, Phong Đăng dựa thế tựa vào bên tai Sam Sam. “Sam Sam, thật ra em không cần như vậy, nếu muốn thì nói với anh là được rồi.”

Sam Sam: “.....”

Nhìn thấy đôi mắt đen to bóng của Tiểu Phong Lư trong khoảnh khắc tràn ngập nước mắt, Sam Sam lập tức đẩy Phong Nguyệt lên phía trước, hy vọng có thể cứu vớt đứa nhỏ lầm đường lạc lối.

Tiểu Phong Lư quả thực đã nín khóc ngay lập tức, Sam Sam cảm thấy đứa nhỏ nhà mình còn có thể cứu, nhưng, cô thấy cái gì, tay Tiểu Phong Lư chính là hướng tới bộ ngực to cỡ D của Phong Nguyệt, bắt lấy, nhéo nhéo.

“A!!!!!!!!!!”

Sam Sam té ngã, mắt thấy đứa con thuần khiết một đi không trở lại, oán hận đối với Phong Doãn càng ngày càng mãnh liệt.

Phong Doãn rất là vô tội nghĩ [là con nhà cô vô sự tự thông, đâu có gì liên quan tới tôi đâu.]

Bác trai cùng cha mẹ Sam Sam thấy mấy đứa nhỏ trong nhà ầm ĩ, trong lòng rất là bất đắc dĩ, đây là chọn đồ vật đoán tương lai cái gì chứ!

Bất quá đáng mừng là, từ đó về sau cái tên mà Sam Sam đặt ở trên người tiểu BOSS thật sự đáng giá!! Hai mươi năm sau, người một nhà tụ họp cùng nhau, ai cũng khen Sam Sam, nói Sam Sam đời này đã làm đúng được hai việc. Việc thứ nhất chính là gả cho Phong Đăng, việc còn lại chính là đặt cho tiểu BOSS cái tên Phong Lư.

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Nhật ký thăng chức của Sam Sam

Chuyển ngữ: Hiếu Vân

Trong công ty không có ai biết Sam Sam đã kết hôn, thứ nhất Sam Sam cho tới bây giờ cũng không đeo cái nhẫn siêu to mà Phong Đăng tặng, thứ hai là tất cả mọi người đều biết chủ tịch đã kết hôn được nửa năm.

Không ai nghĩ đến, phu nhân Chủ tịch sẽ là Sam Sam, tuy rằng Sam Sam vẫn trước sau như một vừa đến giữa trưa liền chạy đến văn phòng Phong Đăng, nhưng mọi người đều cho rằng, đây là lạc thú duy nhất trong giờ nghỉ của tổng tài, bởi vì Sam Sam từng nói qua với bọn họ, Chủ tịch nhờ cô tới chọn đồ ăn. Họ cũng không nghĩ Sam Sam sẽ là tiểu tam (kẻ thứ ba), bởi vì không có tiểu tam ngốc như vậy.

Phòng tài vụ:

Nhân viên A: Mấy người nói xem phu nhân chủ tịch đến cùng là ai chứ, kết hôn đã nửa năm mà sao vẫn chưa thấy dất tới dất lui. [Sam Sam: Đương nhiên rồi, tưởng dất chó đi dạo sao]

Nhân viên B: Đúng vậy đúng vậy, hay phu nhân chủ tịch chính là một vị thiên kim tiểu thư nhà phú thương dấu mặt, đã cùng chủ tịch này sinh một đoạn thiên cổ tuyệt luân, vì bảo hộ người phụ nữ âu yếm của mình, chủ tịch không cho cô ấy lộ mặt ở trước công chúng. [Sam Sam: Đại tỷ, sức tưởng tượng của tỷ thật tốt.]

Nhân viên C: Hừ, thiên cổ tuyệt luân? Chẳng lẽ chủ tịch cùng phu nhân ngày ngày ở trong văn phòng phát sinh thiên cổ tuyệt luân?

Sam Sam lau mồ hôi, đúng vậy, bọn họ kết hôn một không nghỉ phép, hai không đi tuần trăng mật, ngày ngày ở trong công ty, làm sao ra cái thiên cổ tuyệt luân chứ.

Nhân viên A: Sam Sam cô đoán xem phu nhân chủ tịch chúng ta đang làm gì?

Sam Sam đứng bên nghe lén bị gọi tên, đột ngột từ chỗ ngồi bật dậy. “Làm. làm, làm tổng giám đốc.”

Nhân viên A, nhân viên B, nhân viên C:“.....”

Giữa trưa, thời gian nghỉ trưa vừa đến, Sam Sam dùng tốc độ chạy thi trăm mét chạy đến văn phòng đại BOSS, việc buổi sáng hôm nay thật sự là quãng chết người.

Dọc đường đi, Sam Sam gặp rất nhiều nhân viên cấp cao, ai nấy đều vô cùng hàm súc nhìn cô tỏ vẻ chúc mừng. Sam Sam không thể không dừng lại bước chân đang chạy vội, thậm chí còn có người, kích động đến nói cũng không nói rõ, chỉ kéo tay Sam Sam một cái, xong đứng cười “Ha ha ha ha”, Sam Sam nghe thấy mà rùng mình.

Lúc ăn cơm, Sam Sam hỏi BOSS đây là có chuyện gì, BOSS đáp lại cô chính là một nụ cười bí hiểm.

Sam Sam mang theo một bụng đầy áp nghi hoặc trở về văn phòng.

Trưởng phòng lão Chu đang ở văn phòng, Sam Sam trong lòng suy ngẫm, vì cả tuần nay Chu lão chẳng thấy xuất hiện, đều ở phòng làm việc của mình uống uống trà, ngồi nghe rặng.

Lão Chu vừa thấy Sam Sam về đến, lập tức cười đi tới, “Mọi người yên lặng một chút. Bây giờ tôi tuyên bố đồng chí Tiết Sam Sam từ hôm nay trở đi trở thành chuyên viên kế toán cao cấp của công ty chúng ta. Mọi người vỗ tay chúc mừng.”

Chuyên viên kế toán cao cấp? Đại ca à, có thể nói cho cô biết Phong Đăng có chức vị này hay sao?

“Đồng chí Tiết Sam Sam đã trở thành chuyên viên kế toán cao cấp duy nhất công ty ta, mọi người nhất định phải noi gương học tập cô ấy nhiều hơn.”

“Ôi, Tổng giám đốc Phương sao đến đây?” Lão Chu kinh ngạc.

“Chúng tôi đến chúc mừng Tiết Sam Sam tiểu thư.” Lời vừa nói xong ở phía sau lại tới một số nhân viên cao cấp.

Tổng giám đốc Phương, Diệp trợ lý, Tổng quản lý.....

Đồng nghiệp A: Tôi cho tới bây giờ chưa lần nào thấy qua nhiều nhân viên cấp cao như vậy.

Đồng nghiệp B: Nếu không chúng ta câu một người?

Đồng nghiệp C: Được.

Chuyện Sam Sam là phu nhân chủ tịch, lớp nhân viên cao cấp đều biết, bởi vì khi kết hôn BOSS có mời họ, nhưng như vậy kết quả chính là ở trong công ty, họ đối với cô không giống như là cấp dưới của cấp dưới, mà đều xem cô như lão Phật gia mà cung kính, Sam Sam rất là buồn rầu.

Buổi chiều tan tầm, Sam Sam đang sửa sang lại túi xách, các đồng nghiệp đều bắt Sam Sam mời ăn cơm, Sam Sam khó xử, chỉ là thặng cái chức, chứ nửa xu teng cũng không tăng, mời cái gì mời chứ.

Lúc này ngoài cửa phát ra một trận xôn xao, Sam Sam ló đầu dò xét, cô tự nhiên thấy đại BOSS, cô không hoa mắt chứ, chớp mắt một cái rồi nhìn lại, đại BOSS đã ở trước mặt cô.

“Sam Sam, chúc mừng em thăng chức.”

Sam Sam ứng biến trả lời:“Chủ tịch quá khen, ha ha.”

Phong Đăng một phát ôm chầm bả vai Sam Sam. “Chúng ta không cần quấy rầy các đồng nghiệp tăng ca, về nhà thôi.”

Sam Sam lập tức như bị lọt vào trong sương mù.

Còn lại các nhân viên vốn phải về nhà chỉ có thể mặt buồn rười rượi ở lại làm vì “không cần quấy rầy các đồng nghiệp tăng ca”. Bọn họ oán mà, cũng chưa ai nói cho bọn họ biết Sam Sam là phu nhân chủ tịch mà!!!

Sam Sam ngồi ở trên xe BOSS, hỏi, “Chuyên viên kế toán cao cấp là chuyện gì thế?”

Phong Đăng nghiêm cẩn lái xe như trước. “Là chức vị buổi sáng hôm nay anh vừa thêm vào.”

Sam Sam.....

Phong Đăng: Sam Sam, anh đã biết lời nói hùng hồn của em buổi sáng này.

Sam Sam.....

Chương 14: Tuần trăng mật [2]

Chuyển ngữ: Hiểu Vân

Sam Sam vừa xuống máy bay đã bị nơi mà xung quanh đều có người ngoại quốc tóc vàng hấp dẫn, cậu trai người Pháp luôn theo sau Sam Sam, muốn nói chuyện với cô. Sam Sam mặc kệ không thèm quan tâm cậu ta, hướng chỉ phía sau cô còn có đại BOSS làm người hộ tống, cậu trai người Pháp đó biết hiện tại không phải thời cơ tốt để trả lời, chỉ có thể đi trước một bước.

Sam Sam nhìn thấy cửa hàng miễn thuế, không chút nghĩ ngợi liền đi qua, “BOSS mau tới, cửa hàng miễn thuế.”

Choa, sao rẻ như vậy, đều thấp gần một nửa so với trong nước!! Em lấy, em lấy, em lấy, lấy lấy!!

“Lấy những thứ này.” Sam Sam đem những sản phẩm chính mình chọn đặt trên quầy thu ngân.

Sau mỗi lần cà giá một món, sắc mặt Sam Sam càng ngày càng ảm đạm, người thu ngân thấy sắc mặt Sam Sam, nghĩ rằng cô gái này chắc là không mang đủ tiền rồi, nghĩ vậy nên động tác trên tay chậm lại rất nhiều.

Phong Đăng buồn cười nhìn Sam Sam, cô cảm thấy chỗ này bán rẻ, nhưng ngược lại chọn rất nhiều, kết quả phải trả số tiền khá lớn.

Trên đường đến khách sạn, Sam Sam luôn ủ rũ, bất luận Phong Đăng dỗ thế nào cũng không thấy hiệu quả, Phong Đăng đành phải xuất ra đòn sát thủ.

“Sam Sam, em có biết lần này đi hưởng tuần trăng mật anh đã nói như thế nào trong công ty không?”

Sam Sam hỏi có lẽ, “Nói như thế nào?”

“Anh nói anh đi công tác, thuận tiện mang theo chuyên viên kế toán cao cấp duy nhất trong công ty chúng ta.”

Sam Sam nhếch nhếch khóe miệng, “Sau đó?”

“Nói đúng ra là, tiền chúng ta dùng, công ty đều có thể chi trả.”

Ánh mắt Sam Sam lập tức sáng lên, “Chi trả?”

“Ừ.”

“Thật tốt quá.” Kế tiếp Sam Sam lại lú lú suốt dọc đường, Phong Đăng thấy vợ yếu dễ bị lừa như vậy không khỏi bó tay, cô không biết sao, cho dù chi trả, vẫn là dùng tiền của Phong Đăng anh mà.

Ôi trời, đây là khách sạn sao? Hay là thiên đường.

Sam Sam ngẫm mình ở trong bồn tắm, ngắm sinh vật biển ngoạn du chung quanh mình, cảm giác tuyệt không thể tả.

“Cốc cốc”

“Sam Sam?”

Sam Sam: “Có chuyện gì?”

“Nội y của em rơi trên đất, không lấy sao.”

Không lấy? Rơi trên đất? Cô nhớ mình sau khi vào có kiểm tra qua mà. Chẳng lẽ nhớ lầm?

“Vậy anh lấy vào giúp em.”

“Ồ.” Bên ngoài cửa, Phong Đăng gọi lên một cái tươi cười đạt được gian kế.

“Răng rắc.”

Hơi nước nóng làm sắc mặt Sam Sam có chút đỏ ửng, mái tóc dài nghe lời dãn ở trên vai cô. Phong Đăng thấy Sam Sam nhắm mắt lại, dáng vẻ cực kì hưởng thụ, có chút miệng khô lưỡi khô.

Một đôi tay xoa mặt Sam Sam, Sam Sam mở to mắt, “Đại BOSS..... Ô”

Tay Phong Đăng luồn vào trong mái tóc đen của Sam Sam, kéo cô dán chặt lên môi mình, đầu lưỡi nhanh chóng tiến vào trong miệng cùng cô chơi đùa. Có lẽ là rất lâu, đầu óc Sam Sam nóng lên một chút, lá gan cũng trở nên to hơn.

Sam Sam với tay nhỏ bé vào trong áo somi Phong Đăng, vuốt ve cơ bắp sáu múi rắn chắc của anh. Dường như cảm thấy rất thú vị, cô cứ chọc chọc mãi, Phong Đăng bị cô làm cho ngứa ngáy, anh buông Sam Sam ra, cởi quần áo, sải bước tới bể nước. Bể rất lớn, nước hoàn toàn không có dấu hiệu tràn ra.

Tay Phong Đăng bắt đầu chạy loạn trên người Sam Sam, càng ngày càng đi xuống, đến nơi riêng tư của cô, vẫn là ở trong nước, thật xấu hổ.

Rốt cuộc Phong Đăng cũng mạnh mẽ một phen, ở trong thân thể Sam Sam bắt đầu chuyển động, theo thân thể lay động, làn nước cũng kịch liệt sóng sánh.

“BOSS!!”

Kích tình qua đi, Phong Đăng bế Sam Sam ra khỏi bể nước, cẩn thận chà lau, giúp cô mặc áo ngủ, sau đó cùng Sam Sam mệt mỏi đi ngủ...

Giữa trưa ngày thứ hai Sam Sam mới mơ mơ màng màng tỉnh lại, nhìn nhìn người bên cạnh, vẫn còn đang ngủ. Nghĩ đến chuyện đêm qua, trên mặt cô lại là một mảnh đỏ ửng.

“BOSS, em muốn ngắm tháp Eiffel.”

“Được.”

“BOSS, nhanh chụp cho em tấm hình!” Sam Sam đứng giữa quảng trường gọi Phong Đăng đứng cách đó không xa.

“Không mang máy ảnh.”

Cái gì!! “Sao anh có thể không mang theo máy ảnh chứ? Sao có thể, sao có thể?!”

“Tối hôm qua quá mệt.”

Sam Sam lập tức cầm nín.

Sam Sam không biết, tuy rằng BOSS không chụp ảnh cho cô, nhưng cách đó chừng hai mươi thước, một người Pháp đang ngắm vào cô chụp liên tục, tựa như sợ bỏ lỡ một động tác, một biểu cảm nào đó của cô.

Người Pháp kia chính là cậu nhóc ngồi chung máy bay với Sam Sam.

Gọi anh ta là cậu nhóc người Pháp tựa hồ có hơi gượng ép, anh ta chính là có dáng vẻ loli, kỳ thật anh ta đã hai mươi lăm, cũng chính là người có biệt danh “poisonous” nổi tiếng tầm quốc tế, có nghĩa là “Độc dược.” Tuy rằng chỉ có hai mươi lăm tuổi, nhưng anh ta đã là nhiếp ảnh gia thành danh mười năm.

Anh ta thích vị cô gái đến từ phương Đông này. Người Pháp chính là có một đặc điểm, thích thi liên lập tức hành động, lập tức đuổi theo Sam Sam, luôn bảo trì khoảng cách mười thước với họ, một bên đi theo còn một bên không quên chụp ảnh...

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nhạc chuông di động

Chuyển ngữ: Hiếu Vân

Nhạc chuông di động của Sam Sam rất lâu rồi không có đổi cái mới, Phong Đăng vô tình hữu ý nhắc nhở Sam Sam, hi vọng Sam Sam có thể tự ngộ đạo, đáng tiếc Sam Sam không như người bình thường, cái kiểu gợi ý rồi loạn này không thể khiến cho Sam Sam chú ý. Thẳng đến khi...

“Hoa đại ven đường người ơi đừng hái, đừng hái người ơi”

Đồng sự A: Ai xuyên không đến vậy?

Đồng sự B: Bây giờ sao lại nghe bài này chứ?

Đồng sự C: Đúng đó, Sam Sam – chủ tịch phu nhân, cô có biết là ai không? Dù cho không theo kịp trào lưu thời đại, thì cũng nên theo sát phía sau thời đại một chút chứ, Sam Sam – chủ tịch phu nhân, những người này cần phải khai trừ.

Sam Sam xấu hổ rút tay vói vào trong ngăn kéo, ấn tắt tiếng chuông, sau đó trấn định trả lời: “Nói rất đúng, nói rất đúng.” Thấy đồng sự ABC không còn hứng thú quay đầu đi, Sam Sam đưa tay quệt đầu đầy mồ hôi, dạo này da mặt có xu hướng tăng dày hơn theo chiều thẳng đứng, có lẽ là do sống cùng đại BOSS lâu ngày đây mà.

Trải qua việc này, Sam Sam đã hiểu đổi nhạc chuông đó chính là ý chỉ của thần.

Sam Sam: BOSS, em quyết định đổi nhạc chuông di động!

Phong Đăng miệng đầy cơm không cần thận phun ra, thật sự là lần đầu tiên bị sặc như vậy mà, Sam Sam buồn cười nhìn BOSS sặc sụa, nhưng cô vẫn nhân từ cầm khăn giấy trong tay lau miệng giúp BOSS...

Phong Đăng kích động, bắt lấy tay Sam Sam, “Vì sao?” Là vì anh sao?

Sam Sam: Đồng sự nói em không theo kịp trào lưu thời đại.

Em đây chỉ có một vấn đề không theo kịp trào lưu thời đại thôi sao, Phong Đăng nghĩ như vậy.

Về nhà, Sam Sam lập tức mở máy tính lên bắt đầu mày mò, Phong Đăng đi lại xoay quanh bên ngoài, Sam Sam đã đi vào ba tiếng rồi...

“Haizz” Sam Sam từ thư phòng đi ra, trên tay cầm di động, lắc lắc với Phong Đăng, tựa hồ có chút đắc ý. “Anh gọi vào thử đi nè.”

Phong Đăng nghe lời lập tức gọi vào, tưởng rằng chính mình rốt cục đã có nhạc chuông riêng biệt.

“Tôi tiễn người đi xa ngàn dặm, người đừng quay lại, tháng năm lặng lẽ đừng hứa tình yêu xa vời, tôi tiễn người đi đến chân trời xa xôi, người không nên ở lại, tiếng đàn hồi tại sao sinh từ khó đoán, suốt kiếp đợi chờ.”

“Là bài “đường xa ngàn dặm” cải biên lại.”

Phong Đăng đen mặt tắt điện thoại di động, nhìn Sam Sam không nói nên lời, cô muốn tiễn anh lên đường sao?

Sam Sam không hề phát hiện, nói tiếp, “Em cũng cài cho Song Nghi, Hứa Dịch Châu, ba mẹ...” Sam Sam gửi tin nhắn nhờ họ gọi điện thoại đến. “BOSS anh cũng nghe thử đi.”

“Bán đứng tình yêu, buộc người rời đi, cuối cùng hiểu chân tướng nước mắt người tuôn rơi, bán đứng tình yêu, lương tâm tôi nặng nợ, cho dù trả giá bao nhiêu cảm tình cũng không mua lại được...”

“BOSS có phải rất có ý nghĩa hay không, ha ha, đây là “mua bán tình yêu” được cải biên đó, em phải tìm rất lâu.” Sam Sam cầm di động nói với Phong Đăng, “Anh xem anh xem ba mẹ em là “thường về thăm nhà” cải biên, Song Nghi là “bằng hữu” cải biên, còn nữa còn nữa, Phong Nguyệt là...”

Trời ơi, ai tới cứu giúp vợ tôi đi, Phong Đăng cắt ngang Sam Sam đang kích động diễn thuyết, “Đổi đi.”

Sam Sam nhất thời không phản ứng kịp, “Cái gì?”

“Đổi cái của anh.”

Sam Sam sáng tỏ, “Anh không thích sao?”

“Ừ.”

“Được, em đổi lại.” Sam Sam lại là bận rộn một phen. “Xong rồi, anh gọi lại thử đi.”

“Hãy buông tay cho tôi một cuộc sống mới, xin người đừng xiết chặt hai tay, một mình tôi ít nhất sạch sẽ lưu loát, lưu lạc thì lưu lạc, rắc rối thì rắc rối, tôi cũng cho người một cuộc sống mới, dù người có biết tiếp tục vẫn không có kết quả, sao còn khổ sở muốn tiếp tục nhân nhượng, tôi lẳng lặng ở phía sau người, dường như chỉ mong lặng lẽ....”

Phong Đăng...

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Chuyện xấu... lúc nhỏ

Chuyển ngữ: Hiếu Vân

Lúc Sam Sam ba tuổi, đã từng gặp qua đại BOSS bảy tuổi, khi đó BOSS vẫn còn rất thuần khiết, rất dễ lừa.

Sự tình là như vậy...

À

À

À

Sau đó.....

Tiếp theo

Cuối cùng.....

Sự tình chính là như vậy.....

Lúc Sam Sam ba tuổi, đã từng gặp qua đại BOSS bảy tuổi, khi đó BOSS vẫn còn rất thuần khiết, rất dễ lừa.

Sự tình là như vậy...

Quảng cáo đầu tiên Tiểu Sam Sam ba tuổi được xem, là kẹo bong bóng, thời đó quảng cáo này rất thịnh, các bạn nhỏ ở nhà trẻ đều có. Tiểu Sam Sam đương nhiên rất hâm mộ, nhao nhao muốn Sam ba ba mua cho, Sam ba ba nói chỉ cần tuần này con được cô giáo cho sao đỏ, thì ông sẽ mua cho, nhưng điều kiện tiên quyết là không thể nói với mamy. Sam Sam đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, vội cất giọng còn hơi sữa lên đồng ý.

Tiểu Sam Sam: “Ba ba, ba ba, con được sao đỏ.” Sự thật là nhóc làm việc xấu đã đi lừa nói sao đỏ của một bạn nhỏ rất xấu. Chủ của sao đỏ chính công là một cô bé thích đẹp, sau khi nghe xong lập tức kéo sao đỏ xuống, cũng tuyên bố sau này không cần sao đỏ nữa.

Sam baba: “Ồ, ba ba đưa con đi mua kẹo bong bóng.” Sam baba vừa nói mà trong lòng vừa rơi lệ, Sam Sam đưa nhỏ này sao có thể nhận được ngôi sao đỏ chứ.

Kết quả là, Sam baba đạp chiếc xe hiệu Phượng Hoàng già cỗi chở theo Sam Sam vào nội thành đi mua cái gọi là kẹo bong bóng.

Tiểu Sam Sam chưa từng thấy qua siêu thị lớn như vậy, quần áo hàng hiệu, kim cương chói mắt, đồ chơi trẻ em đang lưu hành...

Sam baba: “Sam Sam ở chỗ này chờ baba nhé, baba đi trả tiền.”

Tiểu Sam Sam: “Dạ.” Trong tay có kẹo bong bóng, đương nhiên là không khóc không nháo.

Tiểu Sam Sam ngoan ngoãn ngồi chờ trên ghế tựa chuyên dụng đợi baba.

Chỉ chớp lát, lực chú ý của Tiểu Sam Sam đã từ kẹo bong bóng chuyển sang người một bé trai môi hồng răng trắng, có đôi mắt rất đẹp, con mắt đen bóng ngập nước nháy nhin chăm chăm chính cô bé không chớp mắt.

Tiểu Sam Sam cho rằng cậu bé muốn cướp kẹo bong bóng của mình, vội đem kẹo bong bóng ôm chặt vào lòng, “Làm cái gì, anh muốn giành kẹo bong bóng của tôi sao?”

Cậu bé nhìn nhìn thứ Sam Sam ôm trong lòng, lại nhìn nhìn các thứ trong lòng mình, lắc lắc đầu.

Tiểu Sam Sam nhìn vào trong lòng cậu bé, lập tức xì mặt, cái gì chứ, tại sao cậu ta có nhiều kẹo bong bóng như vậy, còn mình chỉ có mỗi một cái! Không công bằng!!

Tiểu Sam Sam: Tiểu huynh đệ [trong TV đều gọi như vậy, hẳn là không sai ha], chỗ kẹo đó của anh làm sao.....

Bộ dáng Sam Sam muốn nói lại thôi quả nhiên gọi lên tính tò mò của cậu bé.

Cậu bé mở tròn mắt, “Có vấn đề gì sao?”

Tiểu Sam Sam lắc lắc đầu, rồi lại thờ dãi, rồi lại dùng ánh mắt thương hại nhìn cậu bé, chính là không nói chuyện.

Cậu bé tiến đến giữ chặt cánh tay nhỏ của tiểu Sam Sam, “Ngươi nói đi chứ.”

“Già, chúng nó là già.”

Kết quả là, tiểu Sam Sam thành công dùng một cái kẹo bong bóng lừa gạt được hơn mười cái kẹo bong bóng cộng thêm một cái môi thom của cậu bé. Cậu bé này chính là BOSS đại nhân sau này phúc hắc một thời.

Cho nên ta nói... quân tử báo thù, mười năm không muộn, không phải không báo, mà là thời gian chưa tới thôi!!

Bạn đang đọc truyện *Ngoại Truyện Sam Sam: Cuộc Sống Sau Khi Kết Hôn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.